

„Vienybė Lietuvių“
 Heina kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$200.
 Europoje ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama šis vi-
 šaus. Prenumeratos motas
 skaitosi nuo laiko užrašymo,
 ne nuo Naujo Mėto.
 Apgarbinę prekių klaus
 kite laišku.
 J. J. FAUKSTIS K. BRAZYS,
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York.
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on applica-
 tion.
 Address all communications
 to publishers:
 J. J. FAUKSTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 1.

Brooklyn New York, 4 d. Sausio (January) 1911m.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-RD, 1879.

Metai XXVI

Su Naujais Metais.

Štai dar vieni metai nuslinko praeitin ir užleido vietą naujiems metams, kurie turės mums, išeišiams iš Lietuvos, parodyti ateities takelį. Senieji metai, kaip visuomet, parodo mūsų žingsnius, kiek mes, kaip tauta ir kaip žmonės, esame pasislinkę pirmyn, ir kiek dar mes neprisivijom kitų pažangesnių tautų. Todėl tebūni mums leista čia padaryti nors trumpa apžvalga iš tų darbų ir darbėlių, kurie pereitais metais tarpe lietuvių amerikiečių tapo nuveikti ir pradėti veikt.

Vienas iš svarbiausių kultūros įmonių yra mūsų kniugynai. Tiesa pas mus savistovių kniugynų dar nedaug tėra, bet jie palengva dauginasi. Pereitais metais mes laikraščiuose suskaitėm apie dvadesetą įsikūrusių naujų lietuviškų kniugynų ir apie kitatiek lietuvių išsiriūpino nuo valdžios, kad į viešuosius kniugynus ir skaityklas būtų įvesta lietuviškų kniugynų, lietuvių prašomi, kreipėsi į mus su nemažais užsakymais parinktinės literatūros ir siuntinėjimų laikraščio. Iš to reikia spręsti, kad lietuvių pradeda suprasti kniugos ir laikraščių galybę, pradeda į kniugynų steigimą atkreipti vis rimtesnę atidžią, ir smagi viltis duodasi jauties, kad ateinančiais laikais lietuvių apšvietimui dar labiau šita judėjimą paplėtos ir su kniugų platinimo bei kniugynų steigimo pagalba padės ištraukti vis didesni skaitlių mūsų brolių lietuvių iš smūklių ir kitų dvasiško nupuolio liugynų.

Kitas dar didesnis mūsų apšvietos klausimas — mokyklos pasiliko dar ir šiemet neišrištas. Daug buvo apie lietuviškas mokyklas kalbėta nuo pagrindžių salėse, daug rašalo ir poperiaus suaukštota bėrašant apie tai laikraščiuose, vienok jokių gerų pasekmių šitas klausimas neišdavė. Lietuviai inteligentai, ant nelaimės, dar tebesivaidija už partilaudinių apšvietimui visai nesirūpina. Yra tai skaudi klaida ir už tą kuomet-nors vėlesnė lietuvių istorija apdengs mūsų šviesuolius su didele gėda ir mūsų ainių papeikimais... Šiek-tiek mokykloms dar rūpinasi mūsų kuningai. Kiek žinoma, amerikiečių lietuvių parapijose užsilaike mokyklės senosios ir keletas šiemet naujų įsikūrė. Ir jeigu

mūsų kuningai nesektų akiai Romos politiką ir nevarytų iš šitų mokyklėlių modernizmo, tai joms gal būtų lemta šiočia-tokia ateitis, gal įsigytų jos visuomenės užuojasmę ir gal jas parmentų visi laikraščiai. Bet dabar, kada mūsų kuningai duoda savo mokyklose taip siaurą mokymosi programą ir apsitveria chiniška siena nuo naujosios galdynės inteknių, tai vargiai kada šitos mokyklos pastos lietuvių švietimosi prieiga.

Bent galima pasidžiaugti iš kitos pusės kilusiu judėjimu — tai suaugusios liaudies švietimu. Chicagoje «Aušros» kuopa jau ar ne treti metai rengia žiemos laikais paskaitas. Bostone girdėtis susitvėręs «Žmonių universitetas», o Brooklyne jau antri metai veikia «Liaudies Mokykla». Suprantama, šitos viršų minėtos įstaigos dar negali veikiai inkurti sistematišką apšvietos kurtis (išskiriant «Liaudies Mokyklą», kuri, kiek žinoma, pradėjo kursų iš geografinės, etnografijos ir abelnosios istorijos), tačiau auklinski susispię ir jas inteligentai ir ateity mūsų suaugę ir niekad nebuvę mokyklose broliai ateiviai, gales lankydamies ant šitų paskaitų pereiti lengvus elementariškus kursus daugelio labai naudingų mokslų. Čia jau ir mūsų kultūrinę dirvą tapo šiais metais paberta visai naujos ir brangintos sėklos grūdėliai, kurie ateinančių metų eilėse išduos didelius vaisius.

Pažymėtini pereiti metai mūsų laikraštijos padarytuju žingsniu. «Katalikos» sumanymu įvyko Brooklyne Amerikos lietuvių laikraštinių suvažiavimas. Kaip žinome, suvažiavimas užsibrėžė didelius planus ir visi rimtesnieji laikraščiai prisidėjo kiek galėdami prisidėti prie mūsų laikraštijos gerinimo, tobulinimo ir pastatymo mūsų laikraščių ant gerų laikraštinių etikos principų. Tiesa, kad ikšioimlai į tą linkmę dar nedaug nužengta. Bet nereikia užmiršti, kad pagerinti mūsų laikraščius reikia milžiniškų pajėgų, pasišventusių ir suprantančių kultūros reikalavimus žmonių. O šito pas mus nunai kaip tik didžiausi bergždžiūma. Dėlto labai lengva suprasti, kodėl pirmasis laikraštinių suvažiavimas dar nedaug ką padarė. Pagaliaus mes visuomet prapratę labai daug ir reikalauji vaisių, nepasirūpūrėję ir dirvą. Laikrašti-

jos dirva pas mus reikalauja darbščių artojų, — nei ne artojų, bet skynikų: su kirviais, dalbomis ir dinamitu; reikia dar kirst, verst ir išdraskyt kelmus, raut ir degingt piktadagius. Tas darbas ins čielas metų eiles. Ir per tą laiką laikraštinių vis atras, kas jau galima padaryt. Džiaugties reikia, bile padėta yra laikraštinių suvažiavimams principas, kurio istorija mums neužmirš.

Po laikraštinių suvažiavimui leidėjai ir redaktoriai visgi labiau pradėjo rūpintis gerinimu laikraščių turinio. Tiesa, kai-kurie laikraščiai netik nepasigerino, bet iš tų visų susivažiavimo tarimų nieko nepriėmė, o jeigu ir priėmė, tai neužilgo begėdiškai sulaužė. Iš laikraštinių etikos atžvilgiu šiek-tiek prisilaike prieturimū «Lietuva», «Katalikas», «Darb», «Viltis», «Draugas», «Laisvoji Mintis» ir «Tėvynė». Kiti visi, kaip va «Kova», «Keleivis» etc. tai tartum dar labiau pasibikštino žeminti laikraštijos vardą.

Abelnai mūsų laikraščiai pagerėjo dar ir iš kitos pusės. Spiriami konkurencijos vieni su kitais tenky niuodamies emė didinties ir įvesti vis dailesnę spaudą. Neskaitant «Lietuvos» pasididino ir įvedė naują spaudą «Katalikas», «Draugas» ir «Keleivis».

Naujais laikraščiais šie metai nebuvo labai turtingi. Pradėjo eiti «Progresas», «Laisvoji Mintis», «A—kos Žinios» ir «Teisybė»; iš tų tris pastarieji eina ir dabar, o «Progresas», kurį prie garšingosios Jocio kompanijos rėdė V. Daukšys, neilgai te gyvavo. — Prie to yra rengiamas Chicagoje leisti moterų laikraštis.

Dailės ir scenos reikalai dikėiai pažengė pirmyn. Užsimezgė net šiokis-tokis lietuvių scenos mylėtojų susivienijimas. Teatrų vaidinimai dabar pas lietuvius stovi beveik ant pirmutinės vietos. Ir veikalai lošiamu vis sunkesni ir didesni. Šiur tur rengiama tai didesni tai mažesni koncertai. Publika kassykis labiau pradeda interesuoties teatrais ir iš finansiškos pusės mūsų teatrai turi jau neblogą pasisekimą. Žinoma, iš dailiosios pusės mūsų teatrais dar daug ko trūksta. Taip va paimsim, kad ir patį pasirinkimą veikalų. Ikšiolai loštai buvo menkos verties farsai arba sunkios dramos, o peržergta komedijos. Čia

labai didelė klaida. Mūsų publika farsų laipsnį jau pergyveno, bet dar nedagveno iki dramų. Dramos galdims lošti tik prie tam tikrų aplinkybių: reikia didelėlių teatrų, tinkamų dekoracijų, išlavintų aktorių ir gerai apsitrynusios-apsištivusios publikos. Kaip tyčia nei vienos iš tų aplinkybių pas mus dar nėra. Tuom tarpu prie komedijos mes jau dagvenome. Komedija turi savo lengvą formą ir gilią pamokančią prasmę. Komedijoje mūsų publika prisijuoks ir išsineš pasimokinimą iš pralėptos veikale satyros, o drama tik įvaro mūsų vidutinišką publiką desperacijon ir neduoda besuimti pačioje dramoj paslėptę pamokinimo. Šita klaida gal dėlto pas mus isgyveno, kad nėra pas mus komedijų rašytojų. Dabar pas mus pagarsėjo tik pigios satyros dramaturgai.

Užtai dailioji scena pradėjo bujoti — lietuviška opera. Už šitą reikia pasidėkavoti mūsų dainininkui-artistui, p.M. Petrauskui. Dar tik pora metų atgal jis pradėjo statyti tai mažesnes tai didesnes operetes įvairiuose vietose ir duoti koncertus; šiandien gi jau netik ką lietuvių supranta, kas tai yra operetė, bet ir bando patis pas save statyt.

Prie to negalima praleisti nepaminėjus ir lietuviškos muzikos, kuriai davė dilgėnį ir gi p. Petrauskas. Lietuviški orkestrai dauginasi, ima savo repertuarosna dauginai iš lietuviškosios muzikos; vis daugiau pradeda rasties lietuviškų muzikantų: tai sugrįžta pas lietuvius suyanckęje muzikai, tai pradeda eiti ir augštesnes muzikos mokslus nauji josios mylėtojai. Iš šitos pusės daug kuo mūsų atgimstėnčiai muzikai prisidėjo p. M. Petrausko šiemet issteigta Chicagoje Lietuviška Konservatorija.

Lietuviška daina taip gi nesilieka užpakaly muzikos ir teatrų. Organizuojasi įvairūs chorai ir buvo net sumanymas gimęs inkurti visų Amerikos lietuviškų chorų susivienijimą. Pakol kas dar iš to nieko neišėjo, bet sykį gimusi mintis atras kada-nors vėliaus sau parėmėjus ir išauklėtojus. — Pakelta klausimas apie gaivinimą lietuviškų šokių ir žaislų. Kiek žinoma dabar Chicagoje, Brooklyne, Pennsyvanijoj ir kitur per lietuviškus vakarėlius ir balsiūs pradeda ineiti madon lietuviški žaislai ir šokiai:

«Aguonėlės», «Suktinis», «Klumpakojis», «Našlys», «Virvutė» ir kiti. Čia ir girtiusas p. Petrausko, kuris atvežė Amerikon tų šokių vakarėliuose populiarizuot. Dabar šitą dailų pasilinkiminimo būdą platina po Rytines Valstijas (New York'o, New Jersey ir kit.) p. Ks. Strumskis, p. Petrausko pavaduotojas.

Apie dailę dar neviskas. Piešimo amatoriai ytn dauginasi. Mūsų satyros laikraščeliuose matosi vis naujos spēkos. Tiesa, jos dar šiurkščios bet žymiai dailinasi. Yra jau ir geresnių piešėjų-tepliorų. Taip va, Chicagoje jauni artistai: Šileika, Aleksandravičius ir kiti, net buvo šiemet įrenges savo teplionių parodą. Kad piešėjai dauginasi liudija ir tas faktas, jog Philadelphiaj keletas vyrųkų sutvėrė net «Lietuvių Dailės Draugiją Amerikoje», nežiūrint į tai, kad kita panašiai net keli metai atgal yra sutverta ir čarteriuota She-nandory.

Gal čia išpultų paminėti apie visai naują judėjimą — įvedimą į lietuviškus klubus gymnastikos. Apie tai buvo rašyta laikraščiuose ir daugeliu prisidėjo Dr. J. Šliupas, kuris važinėdamas su prakalbomis vienur kitur paragino jaunuomenę prie atletiško ir abelnai fiziško lavinimosi. Girdėtis, kad šituo lietuvių jaunimas dabar pradeda interesuoties.

Prie kitų stambesnių mūsų nuveiktųjų ir pradėtų veikti darbų visuomenės dirvoje reikia dar šiuos prisikaityti: chicagiečių ir kitų miestų lietuvių pasiriusimu įvesta į visuotinius surašus atskira lietuviams rubrika, pasidarbuota masmingais priešais ateivystės varžymą, pakelta klausimas išleisti encyklopedijos žodyno, pradėjo veikti Rašytojų Fondas, pajudinta blaivystės klausimas ir kunigų isteigtoji blaivybės draugija turėjo Bostone seimā, išleista T. M. D. triusu Dr. V. Kudirkos rinktiniai raštai, mintis apie isteigimą lietuvių dienraščio, rengimas išleisti žemaitės rinktinis raštus, apvaikščiota Grunvaldo sukaktuvės. Dr. Šliupo pajudinta ir Chicagoje «Aušros» isteigta pirmā lietuviškoji amatų mokykla.

Ant užbaigos reikia pamūti, jog šiemet Amerikiečiai lietuvių neteko keleto šiaip ar taip visuomenėje atsizymėjusių savo vientau-

čių. Pasimirė darbšti lietuvių O. Baronaiciūtė, Bostone; publicistas S. D. Valulis, Rochesteris; veikėjas J. Kavnas, Worcesteris; veikėja moterų judėjime P. Stankevičienė, Brooklyne; seniausias lietuvis gydytojas Butkevičius, Chicagoje; ižymus publicistas J. Suktis, Worcesteris; seniausias amerikiečių išeišvystėje kunigas M. Juodišius, Wisconsin; S. Kiečalis, kumštinnikas; publicistas J. Montvila, Chicagoje; «turtiniausias iš lietuvių» P. Lazauskas, Bostone.

Abelnai mūsų visuomeniški darbai dikėiai pažengė pirmyn. Vienas tik apgalėtinas apsiereiskimas, tai ikkilusis suirutė mūsų organizacijose, butent Susivienijime Lietuvių Amerikoje, Tėvynės Mylėtojų Draugystėje ir Lietuvių Socialistų Sąjungoje. Mums čia neišpuola smulkiai įsileisti į tos suirutės priezastis. Mėa tikimės, kad ateinantis nauji metai atneš į mūsų veikėjų ir draugijų vadovų tarpū naujas, rimtas mintis ir padės išraizgyti mūsų nesuipratimų raisčius. To viso linkėdami mūsų draugijoms ir mūsų visuomenei tariame linksma:

Su Naujais Metais!

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Amerika.

Neramūs gandai pasklido po įvairius laikraščius ir amerikonų veikėju rateliuose, jog Amerika esanti išvakariuose didelės karės. Pranašaujama karė busianti su Japonija, kuri pastaruoju laiku labai veikliai darbujasi ir tyko ant filipiniškų salų. Kad japoniečiai šitą amerikonomas rengia ir kad jieško priekabių, faktai vis dauginasi. Taip va neseniai filipinų sostinėje Maniloj tapo suimta keletas japoniečių šnipų, pas kuriuos buvo rasta apšėiai dinamito. Buk tai esą rengiamos suplaišyti vietinės tvirtovės. Vienus iš tų šnipų amerikiečiai tuojaus deportavo į Japoniją, kitus laiko kalėjime. Japoniečiai savo neapykantos ant amerikonų neslepia. Anądien Mandžiurijoje japonai su chiniais užpuolė ir smarkiai apkūlė amerikonų vice-konsulą A. A. Williamson. Diplomatiški susinesimai tarpe Washingtono ir Tokio taipgi nelabai draugiškai skamba. Iš pusės amerikonų šovinistų taip jau girdisi siundymasi ant japo-

ny, erzinimaisi su japoniečiais Kalifornijoje. Moraliskas boykotas tiek toli nuėjo, kad dar nelabai senai net amerikietės mergos su svečiais japoniečiais oficieriais, atsiskakė baliuje šokti. Žodžiu sakant, tarpe amerikonių ir japoniečių auga antagonizmas, daugieji parakas ir reikia tik kystelt degtukas, kad galėtų užsižiebt karą gaisras. Tą viską matė abi šalys. Todėl Japonijoje patydomis parlamentas votuoja dideles sumas pinigų karo reikalams, daro kariuomenės manevrus, siuntinėja šnipus, o Amerika vėl išsiuntė Atlanto vandenynan savo dvi šakas laivyno, kuris štai jau visas mėno triukšmingai bastosi po Europos prieklaikas, tarsi demonstruoja savo spēkas ir išvežusi parodan savo šešioliką laivų-milžinų, nori iš anksto Japoniją inbaidyti.

Na, o rusų laikraštis «Rieč» pranašauja karą tarpe japonų ir chinų, kuriems padėsianti Amerika. Šiaip ar taip, o Amerika galanda nagelius. Ar neinkiš tik jų tarp durių!

Rusija.

Parubežinės tautos iš senų laikų neduoda Rusijos patvaldijai ramybės. Sietiek apmalšys vienus, pradeda kelti galvas kiti. Ypač neramios trys didžiausios sritės: Kaukazas, Finlandija ir Lenkija. Tarpe jų Rusija suspausta iš trijų šonų revoliuciniškoms replėms. Todėl pirmiausiai buvo baisiai drakoniškoms priemonėms užgnaužta jų dėjimai ant Kaukazo, paskui parėjo iš eilės Finlandija, kuri vėlesniu laiku faktiškai tapo paversta iš kunigaikštystės į Rusijos provinciją. Su šiais kraštais apsitriusė Rusija pati viena. Pasilikio Lenkija. Bet su jaja daug sunkiau. Mat senai gyvena net trijose viešpatystėse: Rusijoje, Austrijoje ir Vokietijoje. Paplaksi juos čionai, jie sau pereina už rubežias pas kitus brolius ir da daugiau rusų valdžiai painių pridaro. Prisieina jiešiot talkos. Ir nukrypo akis į pusę Austrijos, kuri taip pat lenkų tautą varu slopina. Rusijos ir Austrijos reikalai čia labai sutinka. Ir vat per šitą savaitę tris artimiausio caro giminaičiai kniaziai: Nikolas Nikolaitis, Mikolas Nikolaitis ir Sergijus Nikolaitis išsirengė neva medžioti į Skiernevičius Lenkijoje, kur atvyksta užkviesti devyni Austrijos didžiūnais politikieriai, tarpe jų ir Austrijos sosto impėdinis Ferdinandas. Laikraščiai viešai jau šneka, kad šitas rusų ir austriokų didžiūnų susivažiavimas yra ne kas kitas, kaip didelis ir svarbus politiškas mitingas, tiksliai medžiokle pridengtas. Neslaptai jau ir tas, kad šitas mitingas yra rengiamas ant Lenkijos galvos. Ką su jaja padarys, sunku išpėti: gal Rusija savo lenkus Austrijai parduos, o gal šisitars į vestį vienodą sistemą, kaip lengviau užgnaužti lenkų tautiškąją dvasią. Greičiau bene bus tik šitas. Jau dabar laikraščiai praneša, jog Lenkijoje umai tapo uždrausta daugelis draugijų ir net žadama atimti žemie-

čių savyvalda. Tas biskį atvėsis ir tulus lenkų nuolaidolius, kurie buvo labai prasidžiuge, jog caras priėmė už savo sunaus auklėtoją tulą surusėjusį lenką Vojvodzkį, ir krykštavo, jog ant galo caras į lenkus žiūri, kaip į «bracia sloviane».

Tačiau, kaip šita rusų-austriška politika užsibaigs, tai laikas parodys. Štai ir New Yorko dienraščius parėjo autentiškos žinios nuo Rusijos rubežių. Jei joms tikėt, tai Rusijoje greitai kils revoliucija tokia, kokios dar nebuvo. Rašo, jog revoliucionieriai jau būvę pradėję sukilimus nuo demonstracijų po gr. Tolstojaus laidotuvių. Jie savo kampaniją stropiai veda, kaiurai visą Rusiją, prie to telkį sau ypač darbininkų sąjungas. Darbininkai pradėsią nuo streikų. Kadangi darbdaviai žinoma atsispirs, todėl ešą griebtasi bus už teroristiškų aktų. Tam tikslui revoliucionieriai jau teikią streikiams ginklus ir paplaišas. Suprantama, kad šitos prierangos nenusislepia nuo valdžios akių ir pertai šiomis dienomis yra daromi masiviški areštai Peterburge, Maskvoje, Kievo, Odesoj. Bet sakoma tie, kurių labiau jieško, moka gūviai prasišalinti policijai iš kelio ir varo savo darbą. Jų tikslas ešąs juo daugiau išgarsinti sukilimus, sukirsinti žmones prieš valdžią, suvadžioti policijai takus ir iššaukti valdžios didesnę priespaudą, kad dar labiau sukelti žmonių pyktį ant valdžios. Ir jeigu tas jiems nusiseks, tai Finlandija ir Lenkija tikrai ešą prie to prisidės.

Taip dalykamseinant Rusijos atgaleiviai nenori pažiūrėti į blogumo priežastis, bet jieško išpirkimo oželio kur kitur. Jų piktomus nukrypsta ant žydų, kurie ešą sėja po Rusiją revoliuciją. Sulyg to žydų persekiojimai eina vis aštryn. Dabar labai madoje yra vijimas žydų iš miestų. Neseniai buvo išvaryta čielos jų partijos iš pietinės Rusijos. Šią savaitę vėl juos guja iš Peterburgo. Šimtą suviršum įžymėsių žydų amatnikų prasalino valdžia iš gildijos, tokiu būdu atimdama tiesą jiems sostapilėje gyvent. Pačioje Vals. Dūmoj prieš žydus susitvėrė sunki opinija. Pakilus užklausimui apie policijos pasielgimus studentų demonstracijose Odesoj, dešinieji, nacijonalistai ir spalininkai atstovai šitą klausimą suniekino. Mušti studentus reikia, kam ešą jie klausio «žydųkurstymo». Nacionalistas Šulgin debatuose išsireiškė, kad studentus kurstą prie maištų demokratų ir socialistai, o šiuos paperka... Finlandijos žydai. Nuo Dūmos tribunon Šulginas pasiuntė visos Rusijos žydams šioкі baisy pa grumojimą: «Kiekviena revoliucija Rusijoje pereis per žydų lavonus. Tegul jie sergisi!» Reiškia, kad Rusija dar galės susilaukti tokių pogromų, kokie dar nebuvo.

Anglija.

Tyrinėjimai apie rusus revoliucionierius Londone

eina vis tolyn ir vis prastėnė ima pakraipą. Iš neseniai buvusio atsitikimo Houndsditch priemiesy, kur policija užklupo rusus plėšikus ir įvykus susirėnimui plėšikai nušovė tris policimanus, o šie—du plėšiku, dabar valdžia išvnydjo ligą procesą rusams ateiwtams. Parskviētė net Rusijos slaptosios policijos agentą, kuris suteikė darodumus, jog šitie plėšikai būvę rusai revoliucionieriai. Mat nušautojo plėšiko būste rado laiškus, kuriuose kalbama apie rengiamą Rusijoje terorizmą— užmušinėjimą valdininkų. Laiškus išvertė anglų kalbon ir atspaudino laikraščiuose. Iš jų matasi, kad Londone yra labai didelė tokių plėšikų banda. Duota žinia kitų Europos didžiamesių policijai kad padėtų susekti tos bandos vadovus, kurie po viršų minėto incidento pasmuko iš Londono.

Neseniai Londono policija padarė kratas pas kai kuriuos intariamus rusus anarchistus ir vienoje vietoje atrado čielą arsenalą pa plaišų, dinamito, įvairių ginklų, net «dum-dum» kulpučių, taipgi dikčiai anarchistų literaturos. Rusijos šnitę agentas su vietine policija paleido paskalą, kad radę suokalbį antanglų karaliaus Jurgio ir rusų caro Miko «World» net sumeškerojo žinią, kad tie visi anarchistai ešą lietuviai (sic!) Suprantama, kad tai melas, nes nušautojo plėšiko pavardė Gardštein. Kur kas matė lietuvius su žydiškoms pavardėms?

Šiaip ar taip, o šitas visas dalykas turi blogą išvaizdą. Dabar Anglijos spauda ir visuomenė reikalauja, kad būtų labiau varžomi anarchistai ir revoliucionieriai, kurie ligšioliai čia rasdavo sau ramį prieglaudą. Spėjama, kad čia bus rusų šnipų padarytas planas. Galbūt jų buvo samdyti net tie plėšikai, kad paskui supinti tą visą su anarchistais ir sukirsinti prieš juos anglus. Jeigu taip būtų, tai veikiai išeis dalykas aikštėn.

IŠ VISUR.

× Chinai vėl pradėjo dargoti krikščionių dvasiškius-misionierius. Taip pereitį savaitę provincijoje Yunnan kaimiečiai užpuolė franciūzų misiją ir užmušė kuningą Merigot. Apgynimui kitų kuningų valdžia išsiuntė kareivius.

× Austro-vengrų valdžia prisidėjo prie Vokietijos protestan priešais Portugalijos valdžią, kuri nuo 1-mos sausio žada išvaryti austriokus ir vokiečius zokoninkus. Mat iš vienos pusės nebus kur zokoninkų padėt (lig tam Portugalija būtų kalta!), iš antros — valdžionė labai paranku tarp zokoninkų užlaikyt svetur savo politiškus agentus.

× Netoli nuo Antverpeno prieklaikos susidūrė laivai «Finland» ir «Baltiques». Pirmasis laivą pradūžė ir veikiai nuskėnd. Keleiviai buvo išgelbėti, tik šeši ma-

troesai nuėjo galan.

× Kuboje atsirado nuogandi plėšikų šaka, kuri vagia žmones ir išvežė juos į kalnus, tol nepaleidžia, kol negauna išpirkimo pinigų. Šaikos vadovu pagarsėjo tulas Solis. Neseniai jis pavogė vieną fermerio sūnų ir reikalavo už jį \$6,000. Vaikino dėdė išvažiavo pas plėšikus su pinigais, bet ant kelio jį užpuolė kiti plėšikai ir atėmė pinigus. Solis nesulaukęs išpirkos vaikiuką nužudė.

× Neseniai amerikonas profesorius Schechter surado Azijos knygynuose labai seną rankraštį, kuris aprašo apie žydų laukitąjį Mesiją. Iš to dokumento pasirodo, jog Kristaus laikuose būvę atsiradę net du Mesijai: vienas—tai Jėzus, o kitas—«Belial». Nežinoma tik ką žydai po šituo vardu vadina: ar Povilą apaštalą ar Joną Krikštytą.

× Tokio mieste, Japonijoje, atsibuvo didelis procesas, kuriame teisė 50 vyrų ir moterų, apkaltintų skelbime socializmo ir anarchizmo bei suokalbyje ant japonų karaliaus mikado gyvasties. Iš tų 27-nius, tų tarpe vieną moterį, pasmerkė mirties bausmei. Tarpe pasmerkėtųjų yra ir garsus žurnalistas Denjoro Katoku, kuris 1905 m. ilgokai viešėjo ir New Yorke. Teismas atsibuvo prie uždarytų durių.

× Argentinoje vėl pradeda rodyties teroristai. Bruenos Airėje ties policijos ir gūnagesių namu bombos išpušė į orą ir sužeidė apie 20 žmonių.

× Meksikos revoliucionieriai išviliojo valdžios kariuomenę į laukus, pustynėse Sierre Madre, ir apsupę kareivius daugelį jų suterėjo. Revoliucionieriams palidėjo oras, nes kareiviai šaltai pripratę, nuo šalto pustynių oro miršta kaip lapas.

× Garsus Katanijos ugnekalnis Etna vėl gązdina gyventojus. Iš jo viršūnės pradėjo versties raudonai intirpusi lava.

× Saksonijos kunigaikštis Maximilianas buvo kadai parašęs į laikraščius straipsnį apie reikalą suvienyti katalikų ir stačiatikių bažnyčias. Tas labai įžeidė Romos popėžiu, kuris autorių pagązdino iškeikimu. Kunigaikštis persigandė ir nuvažiavęs Romon ant kelių persiprašė popėžiu ir atšaukė savo nuomones.

× Nevisur ir amerikonių bijosi. Taip va Honduras respublikoje, mieste Puerto Cortez, policija ir kareiviai susimanė iš amerikonių pasidaryt sau zobovą; todėl ejo per miestą jieškoti amerikonių ir pasigavę, keletą smarkių su bizūnais išplakė, paskui dar inkiše į cypę. Mat amerikoni talkon eina vietiniams maištininkams.

× Nelaimingai užbaigė gyvastį žinomas franciūzų aviatorius Lafort, kuris per eitą savaitę su savo aeroplanu norėjo sulakstyti tarpe Paryžiaus ir Belgijos sostinės Brussels, kad laimėti dovaną. Pasikėlęs į 50 pėdų augštin, staiga su visa mašina nukrito ir su savo pasa-

žierium Pola ant vietos užsimušė, padaugindami orlaivininkų kankinių eilę. Už poros dienų Versallėje užsimušė dar vienas lekiotojas, pulk. Caumont.

× Per kalėdas po visą Ispaniją prie bažnyčių iškilo sumišimai. Susirinkę prie durių lasvamaniai pradėjo išjuokinėti einančius iš bažnyčios žmones. Maldingi žmonės inpyko ir pradėjo laisvamanius šaudyti. Daugelis buvo sužeistų. Policija turėjo vaikyti vienus ir kitus.

Iš Lietuvos.

VILNIUS. (Mūsų kor.) Dėl Encyklopedijos žodyno išleidimo. Toli gražu dar neužtenka to, kas buvo kalbėta ir rašyta dėlei žadamojo Encyklopedijos žodyno išleidimo; tas klausimas dar daug plačiau turi būti išgvidenantis ir išaiškinantis. Tuo tarpu Lietuvos laikraštija tik-tik paminėjo tą dalyką ir visą tolimesnį rūpestį tuo darbu taip ir vėl paliko patiems sumanytojams. Amerikiečių sumanymas Lietuvoje labai mažą atbalsį tesurado. Dėlko taip?

Į tą klausimą Lietuvos laikraštija dar aiškiai neatsakė, bet galima apie priežastis šiek-tiek patiems dapsiprotėti.

Encyklopedijos išleidimas labai didelis ir rimtas darbas, kitaip pasakius, net milžiniškas darbas. Nežtenka vieno pagarsinimo, kad skiriama tiek ir tiek pinigų Encyklopedijos žodyno išleidimui, bet reikia ir rimtą tam darbu planą sutaisyti. P. Olševskis pasiskelbė, kad tam dalykui skiriąs 25 tūkstančius dolerių ir kad yra pakviets keletą inteligentų iš Lietuvos gyventininkų kai-kuriuos skyrynu vedaguoti, o visiems kitiems mokslams paskyrę vertėją ir tiek. Tai visai ne rimtas paskelbimas, į kurį Lietuvos inteligentai gana šaltai pažiūrėjo. Kaip užkviestieji inteligentai atliks savo darbą arti-toli dar galima nuspėti, pažįstant juos iš jų visuomeniškojo veikimo ir iš jų literatūros darbų, bet kaip p. Jurgelionis visą Encyklopedijos žodyną išvers, dar niekam nežinoma. Čia ir yra gal pirmasai kablelis, už kurio amerikiečių sumanymas užkliuvo Lietuvoje.

Kad mums reikalingas didelis, platus ir visuotinis Encyklopedijos žodynas, dviejų nuomonių nėra ir negali būti, jeigu mes manome kada fiors išsiskverbtį ir kultūrinių tautų eilę. Nėra to dvejojimo ir Lietuvoje. Bet tokiam žodynui reikalinga visa eilė mokslų vyrų specialistų, kurie galėtų paskirstyti sau visuotinius mokslus ir atskirai juos suredaguoti, sulyg paskutiniųjų mokslo žingsnių. Visi iki šiol išleistieji Encyklopedijos žodynai jau pasenėję, o kol išeitų lietuvių kalboje, tai ir visai pasenėję; taigi būtinai reikalingi visoms mokslo šakoms nevertėjai, bet tikri mokslininkai—specialistai.

Jeigu dabar mes susiskaitysime visus savo «mokslo vyrus», tai toli gražu neu-

tektų jų tokiam plačiam darbu. Taigi visuotinos Encyklopedijos žodyną dar šiandien mes nepajėgiame sutaisyti, tą darbą reiktų tolesniam laikui atidėti, kol daugiau sustiprėsim; bet planą tam darbu jau galima rengti. Čia tai gal bus antras kablukas.

Bet šiandien galime kitą darbą nuveikti ir daug reikalingesnį, negu visuotinos Encyklopedijos žodyno išleidimas—tai Lietuvos Encyklopedijos išleidimas. Visuotiniai mokslais dar galima pasinaudoti iš kitų encyklopedijų, bet apie save mes niekur nieko nerasime, o jei ir randame, tai iškraipytas, netikras žinias. Męs mėgstame tyrinėti kitų tautų gyvenimą, kitų šalis, o savo tėvynės ir tautos visai nepažiūstame. Juk net neturime savo geros istorijos, savo geografijos, nežinome savo miestų gyventojų, neturime savo pramonės, prekybos ir kit. statistikos. Męs nežinome, kiek mūsų yra, ar mūsų tauta auga, ar ne, ir daug-daug ko męs apie save nežinome. Padėkim visas savo jėgas savo krašto pažinimui, savo statistikos sudarymui; rimtai aptarkim ir apibūdinkim mūsų tautos istoriją, kad ir svetimtaučiai galėtų mūsų mokslo darbu pasinaudoti. Iš to bus didesnė nauda, na ir žmonių tam darbu užtektų ir pats klausimas bus gyvensnis. Bet ir šitą darbą reiktų rimtai aptarti. Geriausiai tai galėtų atlikti Liet. Mokslo Draugija.

Vincas.

VILNIUS. Lapkr. 28 d. buvo visuotinas „Rutos“ narių susirinkimas. «Ruta» dabar turi 170 narių ir už 1900 rb. turto. Per praėjusius 4 (liepos, rugpjūčio, rugsėjo ir spalio) mėnesius padaryta 22 vakarėliai, iš kurių 10 buvo su vaidinimais arba koncertais ir 12—šokių. Taipgi intaisyta lietuvių kalbos vakariniai kursai (panedėliai ir pėnyčiomis nuo 8 iki 9 val. vak. skaito kun. J. Tumas), ir rengiama intaisyti vakariniai suaugusiems kursai, pagal liaudies vienklesių mokyklų programos.

SUVALKŲ gub. Mariampolės ir Vilkaviškio pavietuose paplito gana apgavinių lioterijų bilietų pardavinėjimas. Už tokį bilietą žada atsiųsti už 9—10 rb. tavorų. Lošimas toks. Pirmutinis perka bilietą ir užmoka 1 rb. Paskui siunčia tą bilietą ir rublinę į firmą, reikalaujamas tavorų. Bet iš ten vieton tavorų gauna dar 4 bilietus pardavimui. Kuomet tuos 4 bilietus išparduoda, tai pirkusieji juos vėl siunčia į tą firmą, reikalaujami visi tavorų. Bet iš ten vėl gauna kiekvienas po 4 bilietus. Kada šie 4 žmonės išparduoda tuos juos bilietus ir pirkusieji juos nusiunčia firmai, tuokart tik pirmasis gauna «tavorus». Bet jeigu tik bent vienas savo bilieto neparduoda arba pirkusis nusiunčia, tai tasai pirmutinis vistiek nieko negaus. Kaip galima suprasti, į šitą apgavimą stumia vienas kitą kiek galėdami, kad tik gauti tuos neva 9—10 r. vertės ta-

Laikraščiai lietuviški čia ateina beveik visi. Daugelis iš lietuvių yra susipratusių, kurie mėgsta apšviety: skaito laikraščius bei kningas.

Iš liet. draugijų regis yra pagelbinis koks ten klubas, su keliais nariais, ir SLA. 201 kuopa.

Oras čia nešaltas ir sniego dar nėra.

Juozas Garnuvis.

Brooklyn, N. Y.

Aprašaukite apgavikų! Ant 155 Metropolitan ave. atsitiko šokia apgavystė. Tulas neturtingas ir bedarbis Antanas Grigaravičius, pasiklausinédamas darbo užėjo į augščiau minėtą vietą, ir tuo tarpu atėjo koks tai nepažįstamas žmogus, girdi įieškąs darbininkų prie elektrikos darbų. Užklauses: ar nėra čia kuris norėtų gauti sau darbo, gavo atsiliepinimą nuo Grigaravičiaus. Nepažįstamas apgavikas tuojau jam pažadėjo darbą, tik, girdi, turėsi prigulėti į uniiją. Bedarbis sutiko, ir paklausė: kiek įstojimo unijon? Tas pasakė, kad \$20. Bedarbis pasiskolino \$10 pas Ant. Menkelį ir išvažiavo įsirašyti unijon. Tas apgavikas nusivėdė žmogų prie Central N. J., „dypo“ ir liepė jam pastovėti kolai, girdi, įsiai iš unijos išneš poperius. Tas vargšas laukė-laukė su poperiais ir nesulaukė. Ir po šiai dienai nebesulaukia sugrįžtant apgaviko.

Todėl persergiu vienaūčius, kad butumėt atsargūs ir nesiduotumėt save apgauti, kaip tas ateitiko su Grigaravičium.

J. Augunas.

IŠ AMERIKOS

Išdinamitavo altorių. Indiana, Penn., kažin-kokie niekadėjai susimanė „atkeršyti Dievui už karnors ir suplėšyti katalikų „Švento Kryžiaus“ bažnyčią. Iš nak ties po pamatais pakišta dinamito, kuris paskiaus susprogo, bet nevisas. Vienok dinamitas iš nešė į padangę altorių ir „Dievo stalą“. O klastininkų nepagavo.

Kardinolas prisiekdino kunigus prieš modernizmą. Baltimores archi-diecezijos kuningai šiandien priėmė pas kardinolą Gibbons prisiegą, kurioje, sulgy po pežiaus reikalavimo, kuningai duoda šokių prizadus: „1. Išpažistu Dievą, kaip visatos su tvėrėja. 2. Pripažistu stebklus ir pranašyčių teisingumą. 3. Atmetu nuomonę, kad tikėjimo dogmos gali but dar kuomi-nors pagerintos. 4. Pripažistu, jog popežių iškeikimai yra šventi. 5. Nesutinku, jog bažnyčia priešinasi istorijai. 6. Atmetu raciona listų aiškinimus Šventojo Rašto. 7. Esu priešingas modernistams, kurie tvirtina, jog tikėjimo padavimuose nieko švento nėra.“

Pažymėt reikia, kad Vokietijos kuningai šitokią prisiegą su papeikimu atmetė.

Baisus radinys. Morristown, N. J. koks ten bernikas bėgiodamas apie prūdą pamatė iš ledo išsikūsių pagali. Pamėginęs jį ištraukt pastebėjo, kad tai žmogaus ranka nuo išalusio po ledu lavono. Policija paskiaus pažino, kad tai neseniai prapuolęs italas, kurį matyt jo vienaūčiai prieš šventes po ledu pakišo. Netoliesia rasta ir kruvinas kirvis.

Liūdnai užsibaigė šventės. Mi nersville, Pa. regis lietuvių šeimų noje, pas Joną Markasevičių per Naujus Metus susirinkę draugai pusėtinai užė ir linksmiaus. Vienas iš inamų (burdingierių) apvertė lempą ir užsidegė namai. Nusigandę visi išbėgo ant gatvės, bet užmiršo vaikus. Subėgęs ugnesiams šitie ant gatvės nemokėjo angliškai pasakyti, kad liko vaikai, todėl tik namai gesinta, paskui jau išsiaiškino, bet buvo pervėlu. Po gaisro rado keturius uždušusius, o vieną sudegusį į anglį vaikus, amžius nuo 2 mė neaičių iki 8 metų.

Bėda kad nemoka angliškai šnekėt, o perdaug linksmi švenčia šventes.

Nori surinkti 170,000 centų Hutchinso, Kansas, socialistai pradėjo rinkti aukas, padengimui lėšų garsiosios bylos, kurioje socialistų laikraščio «Appeal to Reason» redaktorius Fred Warren buvo pasmerktas kalėjiman neva už rašymą kurstančių prie revolucijos straipsnių. Viso šitos bylos kaštų yra 1.700 dol. Todėl nuspręsta rinkti tik po centą nuo geros širdies žmonių, ir tikimos greitai šitą sumą surinkti. Warren'o byla apeliuota į Augščiausį Teisma.

Tik kažin ar prisikels. Mėnuo atgal pasimirė garsi inkurėja žinomiosios spiritistų institucijos «Christian Science» (krikščionių mokslas) Mary Baker G. Eddy. Dabar jos pasekėjai pradėjo skelbti, jog velionė Eddy, kaip Kristus, prisikelsianti iš numirusių. New Yorke ant 7 West 96-tos gatvės yra parengtas kambarys ir krėslas, kur laukiama prisikėlusios Eddy pasirodant. Da prieš jos mirtį įsitikėję pasekėjai matė kelis sykius šitame krėslė jos dvasią, atlėkusią iš Mass. valstijos. Girdėdama tokius plepalus valdžia paliepė palaidotąjį Eddy lavoną Mount Auburn kapinėse, kad edditai nepavogtų ir neimtų skelbti, jog jau «prisikėlė».

Vietines žinios.

— Ateinančią subatą atsisibus taip ilgai lauktas ir plačiai rengtas didelis lietuviškų chorų koncertas. Šitas muzikališkai-vokališkas lietuvių vakarėlis bus vienas iš tokių kokį brooklyniečiai senai turėjo, o rasi dar ir pirmutinis tos rūšies koncertas, kuriame dalyvanja net keletas chorų. Kaip žinoma, prie rengėjų prisikaito pirmiausiai vietiniai trys chorai: vyrų choras „Milda“, maišytas choras „Dainna“ ir moterų choras „Lyras“—vi ei trys vedami žinomo dainos mylėtojo, p. L. Eremino. Apart šito dar dalyvausią du chorai iš Newark'o: latvių socialdemokratų choras ir maišytas, iš 50 ypatų, „Šr. Cecilijos“ choras, vedamas gabaus dainų mylėtojo, p. A. Raudevičiaus. Daugumas iš dainų busią išpildyta su pritarimu muzikos.

Apart dainavimų žymi vakarėlio programos dalis bus išpildyta dainininkais ir muzikantais-solistais. Kiek mums žinoma, žadėję koncerte dalyvauti: Dr. Aldona Šliupintė-Jankauskienė, kuri publikai jau gerai pažįstama dar nuo p. Petrausko koncerto, ir kurios piano solo skambinimas taip publiškai tuomet patiko; toliaus pasidėjo griežti ant „muiko p-lė Bandzevičiūtė ir piano solo skambis p. W. Anskaitis ir kiti. Toliaus, tarpe dainininkų solistų girdėjom dalyvausią: p. Ks. Strumskis, neseniai pribuvęs iš Chicagos chorų vadovas ir scenos mylėtojas; p. F. Rimkus, vietinis jaunas dainininkas; p-lė T. Anskaitiūtė ir kiti.

Smulkus programo mums dar netako matyti. Mqs čia paminėtu tik tuos vakarėlio artistus, kuriuos girdėjom dalyvausiant; Abelnai imant šitais vakarėlis-koncertas žada išstatyti visas lietuvių dainininkų ir muzikantų spēkas; jeigu ir nevisas, tai pasirodys bent tie jauni lietuviai, kurie myli savo tautą ir savo brolius; kurie nori savo vienaūčiams parodyti savo talentus, juos palinkėminti ir sužadinti jų jausmus prie to visko, kas yra dailum ir prakilniu. Todėl reikia manyti, kad visi vietiniai ir apylinkių lietuviai ir pasistengs, kaip galėdami, šito vakarėlio nepraleisti.

Koncertas atsisibus vakare, didė.

lėje salėj McCaddin Memorial Hall, ant Berry str. tarpe So 2-ros ir 3-čios. Salė bus atdara nuo 7:45.

— Per Naujus Metus ir sekančias dienas viša šitą apylinkę buvo panėrusi nepaprastai tiršta migla, kurios čia nepamena nuo daugelio metų, ir krito smulkus lietus. Naktimis negalėjo vaikščioti ant upių boteliai, net neprileisdavo didžiųjų laivų ir prieklauskas, kad kur neužkliūtų. Nuo 39 gatvės ferės išplaukė du vaikai su visu boteliu prapuolė ant įlankos. Daugybė žmonių nelaimingų susidurimų tramvajų ir vežimų.

— Lietuviai stipruolis p. A. Kandrotas išvažiuoja į Philadelphia, kur 14 d. sausio bus didelės imtynės su leuku Zbyško. Šisai deda \$1000 dolerių laizybų, kad valandos laiku parmesias Kandrotą net du sykiu. Jei neparmes, tai praktiša pingungas. Imtynės atsisibus ant Central Park, 4200 North 5-th str.

— Anądien buvo užėjęs mųsų, redakcijon p. Ignatas I. Stankus kuris New Yorke graduavosi ant daktaro. Jis gavo diplomą, taip jau su teisėmis praktikuoti ir Pennsylvaniaj. Todėl dabar išvažiuoja Philadelphia, kur mano apsigyventi ir atidaryti ofisą gydymui net per korespondencijas.

Lietuviai daktarai dauginasi. Taip, va šiemet gavę diplomus šitie lietuviai: Martinas K. Petrika, iš Mahanoy City, Pa. ir Jurgis H. Sumna, iš Philadelphia, Pa.

— Iš suimtosios „juodarankių“ vaikvagių bandos dujen tapo sunkiai nubauti: S. Pattenza ir Maria Rappa (abu italai) gavo nemazian kaip po 25, nedaugiau 49 metus kalėjimo į Sing-Sing. Rods dar jie bandysią paduot apeliaciją.

— Negiliuks šiemet klastuoty piningų dirbėjams. Pabaigoje metų policija suvnuodė bent kelius jų fabrikus. Paskutinis atradimas buvo ant 78 Johnson ave., kur suėmė kokius ten Drossą ir Spielbergą. Detektvai įsilaužė į namus rado kaip tik pilstant į kvarmas sutirpytą metalą. Kratą padarimo suėmė visą „fabriką“ ir net du važiuvus priekrovę kvarmų, rugščių, cino plytučių ir kitokio materialo ir išgebėno policijon, podrang su dirbėjais, kurie paskiaus pervartyti per „third degree“ prie visko pripažino. Pasirodė, kad jie su savo agentais išleido Brooklynė daugybę klastapiningių, kuriuos pininguodavo \$1000 už \$600. Šitų piningų paplito dabar po vietinius bankus ir krautuves. Daugiansiai: dešimtukai, kvoteriai ir pusdoleriai.

Laikraščiai rašo, kad dirbėjai esą rusai. Vienas iš jų jau pirniau būvęs inkliuvis už dirbimą rusiškų rublių. Bet lietuvių pasakoją, kad šitoje šai koj yra vienas-kitas ir lietuvių. Taip, vienas esąs žinomas, kad seniau sėdėjęs kalėjime už kokias ten pėstytes. Kalėjime susidraugavęs su piningų dirbėju, tenai išmokęs šito „amato“, ir paskui išėjęs ant valios jau pasišventęs savo „profesijai“.

Suimtieji klastoriai sėdi kalėjime, kiekvienas po \$10,000 kaucijos, kurios už nabagus niekas ne nori uždėt.

— Pereitą nedėliedien Lietuvos Apšvietos Draugystė rinkosi sau organą. Nutarta imti sąnariams po du laikraščius: „Vienybė Lietuvniukų ir „Keleivį“.

— Vietiniai scenos mylėtojai rengiasi nezilgo solisti p. Petrausko operetę „Kaminakrėtis“. Prie rengėjų regis prisideda pp. Bukšnaitis, Strumskis, Ereminas, Kidolis, Bučinskas ir kiti.

Liaudies Mokyklos paskaita. Skaitė p. J. Baniulis pirmą referatą ant tėmos orlaivija. Referentas apipasakojo orlaivijos istoriją, kas buvo pirmieji, kuriems užėjo mintis padaryti konkurenciją su paukščiais lekioti oru ir kaip tas iki šiai dienai sekasi. Klausytojų susirinko dailus būrelis. Po referatui p. A. T. Račiūnas parodė keletą dailių krutomųjų paveikslų.

Po Naujais Metais Liaudies Mokykla referatus skaitys p. P. Draugelio salėje, 73 Grand str., utarninkų vakarais.

— Suv. Vals. apskrities teismas nagrinėjo bylą lietuvio Adomo Gandelio, gyvenusio Mahanoy City, Pa., kur pereitą pavasarį jam dirbant kasyklėse įvyko eksplozija ir daugelį anglekasių užnuosė, o jam nutraukė ranką, išdegino akį ir abi ausi. Gaudelis apskunkė Lehigh Valley Coal kompaniją, reikalaujamas atlyginimo. Teismas priteisė Gandeliui iš kompanijos \$10,000. Bylą vedė lietuvis Jonas Saukaitis.

— Naujų Metų naktį tris vagiliai įsiplešė lietuviu F. Osipausko grosernion ant kampo Berry st. ir North 3-ros ir jau buvo beišnešą pingungus su visa kasa. Ant jų nelaimės užtėmėjo juos detektivas ir nubėgęs atsivedė policmanus, kurie visus tris nakties paukščius sugravo ir nusivedė kliekton. Policijai negardu pasidarė, nes vagiliai pasirodė esą ne kokie „fouigneriai“, bet airišukai iš So. Brooklyn.

KELIAUJANTI MUSŲ AGENTAI.

A. Jatulėvičius iš Lawrence, Mass., kelaus po šias Mass. valstijos apylinkes: Gardner, Fitchburg, Worcester ir Brockton.

J. Neris iš Easton, Pa. lankysis Philadelphia, Philadelphiaj ir Burlingtone, Pa.

K. Vilkevičius po visą Pennsylvaniaj.

Pas juos galima užsisakyti «Vienybė Lietuvniukų», duoti apgarsinimai, ir kiti reikalai susinėsti su mūsų išleistu.

GERAS KAIMYNAS.

Medinčius (kaimiečium): Pavelyk, mēldžiamasis, man nušaut vieną antį, ką prūde plauko. Aš užmokėsiu tau pusrublį.

— Ačiū, ponui! Šaukit!

Medinčius prisitaikė. Būt!—antis tik iškėlė kojas. Įsikarščiavęs šaulys prašo kitos, trečios, iki paliko prūde tik viena antis.

— Klausyk, brolan, aš ir šitą nušausiu už tą pačią kainą. Gerai!

— Šaukit, ponui, ant sveikatos. Juk šitos antys ne mano, bet kaimyno!

PASTEBĖJIMAI IŠ ŠALIES.

Laisvamaniai, po penkių metų pabudė iš miego, ėmėsi taisyti ragotines, stoti su kuningais į karę. Katrie tai karę laimės—matysim toliaus.

«Draugas» niekaip negali užmiršti «Tėvynės» redaktoriaus, už parašymą keletu kartų Dievo su mažaja raide. Dievui, matyties, vis tiek... Jis tyli. Bet mūsų tėveliams—o, o, tai nežertas... Jie Vidiką keletą kartų jau praduėjo ant rykščių, tik nesiranda budelio, katras jas inkirstų.

Menkutas. MANO DAINA.

Tarp skausmų didžiū, Širdj remiančių; Ašarų klane, Ilgėsių tvane; Kaip žvagždė šviesi, Kaip Aušra skaisi Gimė mano daina.

Kur laukai žali, Kur diena graži; Ten kur debesiai, Ten kur vieversiai; Kur viršus kalnų—Dangu siekiančių Lekia mano daina.

Kaip jura audrų, Bangas keliančių; Kaip diena Aušros—Rytą tekančios; Dangišku akių—Meile degančių Ilgis mano daina.

New Yorko Zinios.

— Valstijos didžiapilėj Albany 2 d. sausio tapo įvesdintas valdžion naujai išrinktasis gubernatorius John A. Dix, pirmas dar gubernatorius iš demokratų partijos bėgiu 16 metų. Jisai žada padaryti dideles permainas, ypač sumažinti valstijos išlaidas. Bet katras gi iš valdininkų to nežada?

— New Yorko dienraščiui šiandien užrekdavo dvj dideles nelaimės, atsitikusias tarpe orlaivijos mylėtojų. New Orleans'e pereitą subatą nukrito ir užsimušė iš Bleriot lakūno aviatorius J. Moisant, o dieną vėliaus Los Angeles turnire žuvo Arch Hoxsey, kuris dar tik neseniai pralenkė visos pasaulio rekordus, užskridęs augstumo 11,474 pėdų (šita garbė pirmias priklausė franciuz. Legagneaux, kuris buvo užskridęs 10,499 pėdų augščio). Tokiu būdu Amerika neteko dviejų labai įžymių savo orlaivininkų.

Atsisaukimas į visuomenę.

45 tukstantinė darbininkų minia stoji į kovą prieš kapitalą! Visuotinas rubsiuvių streikas Chicago da tęsiasi ir jam nematyti galo. Bus jau netoli tris mėnesiai, kaip jis stoji į kovą prieš darbdavus, išstatydami teisingus ekonomiskus reikalavimus. Kompanijos stato visokias kliutis teisingiems darbininkų reikalavimams ir visokiomis būdais stengiasi sudemoralizuoti juos ir įvesti į jų tarpą betvarkę. Bet tie visi jų bandymai pasilikka be pasekmių ir darbininkai laikosi vienybėje, padavę vienai kitims ranką, nežiūrint į toki didelį skaitlių dalyvaujančių tautų. Nežiūrint į skurdą ir vargą, žmonių entuziazmas kuodidziusis; visi tvirtai laikosi ir laikysis, kad išlaimėti ir negrįžti atgal prie darbo, nedasiekus savo tikslo. Visuomenė supranta ir atjandžia, kiek buvo padėta sunknas darbo energijos, kol išėjo į streiką neorganizota minia! Ji mato ir baurieji taisyti brutališkais galvaždžių-policistų atsinešimais prie beginklių žmonių! Žmonės ramiau budu kovoja su savo skriaudėjais, be ginklo ir kardo, o jie prostojų žvėrimis, šaudydamai mūs brolius-darbininkus! Jau padėjo savo gyvastį už mus ir viso pasaulio darbininkų teises Kazimieras Lazinkas, Franciškus Nagreckis ir mirtinai sužeistas Mikolas Langevičia. Tai kapitalizmo aukos. Tos aukos da labiau sunkias dvasią ir priduo da energijos tolesnei kovai. Policijos brutališkumas iššaukia pas darbininkus didesnę užjantą ir jie gelbeti streikierius visokiais būdais. Aukos plaukia ir streikierių fonda, bet tokiai didelei streikuo-

jausių armijai negali užtekti, nes yra jau tokių žmonių, kuriuos iš aukų vien tik reikia užlaikyti. Todėl mes atsisaukiam ir lietuvišką visuomenę, kurie tam atjauciat, kurie suprantat reikalingumą darbininkų organizacijos, kurie matot mūsų išlaimėjime savo išlaimėjimą, prisidėkit su centu, kurie dirbat, sušelpkit mus, pasigallėkit alkanų moterų ir kudikių, kurių vyrarai ir tėvai išėjo į alkaną kovą už žmogaus tiesas!

Nieks mums nepagelbės, nieks neisvaduos iš to sunkaus padėjimo, kaip tik mes patįs, nes „darbininkų išsiluosavimas turi paeit nuo pačių darbininkų“. Todėl šelpkit mus, o reikalui prisiejęs mes jus, broliai, šelsim.

Money order'į išrašyk ant vardo išdininko: Antanas Bukanauckas, 2921 Gresham ave., Chicago, Ill., o patį čekį indėję į konvertą pasigikit ant vardo finansų sekretoriaus: Augustinas Zile, 1607 N. Ashland ave., Chicago, Ill.

Streikierių komitetas. Vardan streikierių komiteto A. J. Brazaitis.

Liaudies Mokyklos paskaitos.

Antros pusės šito sezono laiku Liaudies Mokykla turės sekančias paskaitas (pirmesnės jau čia praleista):

- Sausio mėnesiu: 3 d. skaityta antras ir užbaigtinis p. P. Norkaus referatas Velnio Historija. 9 d. p. P. Bukšnaičio antras referatas Iš Geografijos. 17 d. p. J. O. Sirvydo antras referatas Iš Etnografijos. 24 d. p. K. Vidiko referatas Mokslas ir Morališkumas. 31 d. p. J. Baniulio antras referatas ant tėmos «Orlaivija». Vasario mėnesiu: 7 d. p. A. Lallo antras referatas Iš Kulturos Historijos. 14 d. p. B. Lapienio pirmas referatas Iš Abelnosios Historijos. 21 d. p. P. Bukšnaičio trečias referatas Iš Geografijos. 28 d. p. J. O. Sirvydo trečias referatas Iš Etnografijos. Kovo mėnesiu: 7 d. Dr. Aldonos Šliupintės-Jankauskienės referatas Iš Hygienos. 13 d. p. B. Lapienio antras referatas Iš Abelnosios Historijos. 21 d. p. V. Jankausko referatas ant tėmos: Viešpatijų Surėdymas (Civics). 28 d. p. A. Lallo trečias referatas Iš Kulturos Historijos. Balandžio mėnesiu: 4 d. p. P. Bukšnaičio ketvirtas referatas Iš Geografijos. 10 d. p. J. O. Sirvydo ketvirtas referatas Iš Etnografijos. 18 d. p. A. T. Račiūno referatas ant tėmos: Kas tai yra Kinematografas? 25 d. p. B. Lapienio trečias referatas Iš Abelnosios Historijos. Gegužio mėnesiu: 2 d. p. J. Baniulio referatas Mintis apie Poeziją. 8 d. N. N. paskaita ant tėmos: Kas mums artimesnis? Paskaitos atsisibus p. P. Draugelio salėje, 73 Grand str., vakarais, reguliariškai kas utarninkas, išemus kiekvieną antrą utarninką mėnesį, kuri paskaita bus atkelta panedėlin. Po kiekvienos paskaitos bus rodomi tai radioskopu paveiksliukai, tai dailūs krutomieji paveiksai; šitą vakaro dalį vės žinomas kinematografas, Liaudies Mokyklos narys, p. A. T. Račiūnas. Paveiksliai bus taikomi prie referatų tēmos, podrang bus įmainoma šiaip įvairių bėgančių paveikslų: historišku, geografiškų ir juokingų. Norintieji užsikviesti į kitas vietas referentus iš Liaudies Mokyklos, ar šiaip reikalui esant su jaja susinėsti, mēldžiame kreipties valdybon šiuo adresu: P. Bukšnaičis, 141 Washington Str., New York City.

Laiškai in Redakciją

Gerbiamoji Redakcija!

Ar neatsakytų kas nors iš skaitytojų, ką reiškia Viešpaties maldoje „Tėve mūsų“: „Ir nevesk mūsų į pagundinimą“... Nesuprantu, ko žmonės melstamiesi manau, kad nevestų į pagundinimą? Praso, kad Dievo, nes jį visa malda atkreipta. Lai čia sprendžia patys skaitytojai, ypač dievoti skaitytojai, kodėl tiesą myliš Dievas pats mumis veda į pagundą, vadinasi—prie to, ko jis pats negeidžia, kad mes darytumėm—jis mus už tai baudžia. Jis netik negina savo sutvėrimo nuo pikto, bet sykiu pats jį gundo taip, kad žmogui reikia melsti, kad negundintų, nes užtai laukia jo paties bausmė. Ką sakyti žmonėms, jei aš nuvesčiau arklį į ganyklą palei uždraustą pievą, taip kad arklis ją linosai matytų ir norėdamas galėtų ineiti ten. Žinoma, jis ten ineis, ir aš imčiau jį (arklį) užtai plakti,—spėju, kad bepročio vardą gaudiau už tokį pasielgimą. Nors čia toli nelygus palyginimas prie „Dievo rankų darbo“, bet tikiu skaitytojams išeis ant dorisikos naudos, ypač dievotiesiems. Labai linkėčiau kiekvienam dievotam perkratyti savo maldas, ir radus ką negero tuoj persergėti ir savo broliams—mylėti savo artimą. Mylijs savo artimą

Antanas Rukas.

* * *

— Geras ponuli, ar neduotum almužnos?

— Ar turi iš dešimties dolerių rešto?

— Turiu, ponuli.

— Tai vat ką, brolau, paskolink man iki iki rytdienai penkius dolerius.

ANT VAGIES DEGA KEPURE.

Vienas žmogus nusipirkė bonką vyno, kuris pasirodė begėdiškai suklastuotas. Nezinodamas, kaip reikia priversti apgaviką, kad sugražintų pinigų, pirkėjas padavė man bonką natūkurio vyno. Jeigu jis man tuojaus neprieisų žemiau sekančiu adresu bonkos perkopą vyno, tai aš apskelbiu publikai prekėje pavardę.

Tą pačią dieną redakcijon prisūntė po bonką vyno visi to mieso vpono prekėjai.

Šis--tas.

Busijos tikėjimų statistika. Pasakutiniai Busijos gyventojų surašais, padarytais 1897 m. priskaityta buvo 128,586,525 žmonės, abiejų lyčių. Pagal tikėjimų visa šita liaudies masa šiaip buvo skirstoma:

Table with 2 columns: Tikėjimas, Skaičius. Includes: Pravedavų ir vianatikų, Sentikų ir sektantų, Mahometonų, Kristikų, Žydų, Likaronų.

Likaronų—įvairių tikėjimų.

Žinoma, šitos skaitlinės dabar kiek-tiek persimainė. Pabaigoje 1910 metų buvo padaryta nauji liaudies surašai, bet iš jų skaitlinės dar neužbaigtos veest.

Naudingi patarimai.

Naminis budas gaisro gesinimui. Labai gerai yra namuose turėti prietaisą gesinimui iškilusios ugnies. Tam tikslui reikia nusipirkti sakyim 20 svarų našatirus ir sumaišius su 20 svarų druskos išstipinti tai 2½ viedrų vandens. Šitą skystimą išpilyti į plono stiklo bonkas ir kietai užkamtyti. Laikie gaisro kietai mesti bonką į ugnį, kad sudužyt ir tas skystimas gesina gaisrą.

Krasos dėžutė.

Kaprovė: — Apie p. Antonovo laikraštį „Savamokslis“ jau daugelis mus klausė, bet mes nieko tikro negalėjom atsakyti. Mūsų galios nematom nei joje patinamųjų prospektų nei Amerikos laikraščiuose pasiekėlimų.

J. Grinsui: — Niekam iš socialistų sąjungiečių neleidžiame po mūsų laikraštį vesti ginčus. Kaip tad galėtume padaryt dar išėmimą dėl Tamstos? Leidus vienieme, atbėgs su sugniaužtais kumščiais ir kiti. Tegul nualpsta vaidai ir peštyne tenai, kur jie užgimė.

V. J.: — Ačiu už rašymą ir linkėjimus. „V. L.“ N46 pasiūta.

Warpo lapelivui, Pr. Eidukaišini, K. Š. ir kit: — Medžiama jubilėjiniam numerui gavome. Ačiu.

J. Neverdauskni, Alkeniniui, ir daugybei kitų: — Ačiu už linkėjimus. Darbuokitės. Rašykite žinles.

A. Matukui: — „Dramatas be vardo“ tinka. Vėliaus atpaauzdėjime.

Ankos kankiniams. Surinkta krikščionose pas S. Vidrinšką Lorain, Ohio. 1 dol. 78c.

Atidžiai L. A. Dr-tės draugu! L. A. Dr-tė laikydamas savo ekstrusirinkimą 1 d. sausio nutarė paimt „Keleivį“ už organą padidindami mokėstį ant 25c. už mėnesį. Draugai kurie dar neperrakinėt antrašų, tad teikšitės prisiusti sekretoriui savo antrašus.

A. Dagis, 120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

BALIJUS! Brooklyn, N. Y. Lietuvių Laisvės Drangvystės 4-tas metinis balius 14 d. sausio, 1911, Tautiško Namo salėje 101—103 Grand Str., Prasiėdus nuo 7:30 vakare. Puiki orkestra prof. K. Saka tausko. Įžanga, su pasidėjimu drapau: vyrams 25c., moterims ir draugų šių šanariams—15c. Užkvičiame visus lietuvius ir lietuvaites Brooklyn New Yorko, Maspetho, Blissvillės ir visos apylinkės.

Komitetas.

Pajieskau nematančio, t. y. neregiu žmogaus, senumo nuo 20 iki 40 metų, kuris galės gaut gerą darbą ir gerą uždarbį, taipgi bus gerai apžiūretas. Kuris norite, atsišaukite šiuo adresu: Baltus Sambus, 117 North 5-th Str., Brooklyn, N. Y.

Jieskau savo sunaus Antano Mulvin skio, 31 metų, Svalykų gub., Zapiškų parapijos, Kurų kaimo. 11 metų kaip Amerikoje. Pirmiaus per 8 metus gyveno Brooklyn, dabar nežinau kur. Kas žinote, ar jis pats tegul duoda žinią šiuo adresu: Mrs. Elzbieta Mulvinskienė, 556 Briggs Ave., Brooklyn, N. Y.

Atkreipiame atydą savo skaitytojų ant šio, kurs yra vartojamas per 40 metų. Kiekvienas degantis daiktas užganėdinantis per 40 metų vertas pirkti kiekvienam. Šitas Navy tabako skyrius ir yra toks. Tai yra pirmystė, je visų pusanziū rukymo ir kramtymo, ligas supjautas tabakas Amerikoje po puliariskianšias ir pilnai atsakanšias. Tie kurie dar nevertuoja garsų ir gerų American Tabacco išdirbinių, tarp jų ir šito pabandykite. Pabandę gi visa dos norėsite.

18 Navy tabako galima ir cigaretas daryti. Prie kiekvieno pakelio duoda si popierukės tam reikalui.

Mēs vėl atkreipiame skaitytojų atidžią ant pigaus rukymu tabako. Ką American Tobacco Company rukytojams prisiulu, galima pavadinti pigumo stebūku.

Tik mūsų firma gali didžiūnutes tabaku «King Koals», apie kurį šio laikraščio spaltose telpa apgarsinimas, kurio kiekvienos žodis reiškia tą ką saiko.

Už 45 centus duodame svarą puikaus tabako «King Koal Stripped Tabaco», bet ir dovanų tikro briaro pyrkį, kuris vienas vertas 25 centų iš tų 45 c. užmokėtu tabakui.

Pridėkim dar, kad tabakas sudėtas puikiai išpuohton metalinėm dėžutėm, kuria ištuhtinus pasilieka ilgam vartojimui namuose.

Gausiausiai neužmiršt reikia, kad tabakas iš metalinių dėžutėm neišdžiūsta ir neprastoja malonaus kvapenio, kaip iš popierų.

Kviečiame tautietius veikia paban daryti «King Koal» tabaką ir persitikrinti.

Gera Proga!

Geras laikraštis tai žmogaus ištikimas draugas. Norėdami tatau, kad daugiausiai žmonių draugautų su gerais laikraščiais, pranešame visuomenei, jog nuo Naujų Metų galima įgyti du gerr laikraščiu už prieinamą kainą:

Visiems, kas užsirašys tiesiog pas mus „Laisvąją Mintį“ ir prisigs mums \$3.00, siuntinėsim per istisus metus „LAISVĄJĄ MINTĮ“ ir kaip priedą „LIETUVĄ“ ir gi par metus, kuriu du laikraščiu, atskirai užsirašant, apsieina \$4.00. Sunku susilaukti geresnės progos, o kadangi ir šita neilgai tebus, tad pasiskubinkite!

Adresas: „LAISVOJI MINTIS“ 1401 N. Main Ave., Scranton, Pa.

NAUJOS DOVANOS. Atparau kningas vieno dolerio vertės dovanai. Puikiausių kningų dolerio vertės dovanai. Popieriaus laisvams rašyt į visas svieto dalis dovanai už dolerį. Kas prisigs 2 dol. už «Vienybę Lietuvinkų» ant visų metų, gaus augšiau minėtų dovanų, pasiskyręs vieną \$ trijų. A. J. Naunėtikas, 443 W. 52-nd Str., New York, N. Y.

(3)

KAIP TAI ATSIKTIKO! Žmogus darbinas, o kaip čion Amerikoje, tai pasitaiko šalto ir karšto perėisti ir nekartą nemažai nuvargti ar ai lankiant pas fabriką darbo arba ir etikusim darbe pagauti ligą taip, kaip ir man, kad net tgis metus sirgau nuo nelemtos ligos reumatizmo; lai ai daug nukentėjau skausmų. Keletą anvaicių atgalios ėjau gatve šlubnodamas, su lazda pasirėmdamas, vos pa ilkdamas kojas, nes per sanarius netik kaudėjo ir blazdas taip-pat, bet ir ai surakintas visas buvau, kaip ir vino pripiltas. Štai nepažįstamas mogus pliaukštėjęs man per pečius— ulaike mane ir stačiai užklause ar aš ergo reumatizmu. Atsakiau kad taip r kad New Yorko visus netik paprasus, bet ir save vadinančius stebuklinus daktarus, Institutus aplankiau, ku ių apgarsinimai kaip kluno duris,— ad vienok, nors daug jiems išmokėjau, et vietoje išgydimo, tai matai, kad ai pap varlė vos parėpijau,—taip bepa akojant, man pačiam širdį suspaudė, ad net verkti pradėjan, manydamas, og jau gal ištikro nėra jokios pagelbos r vis eina aršyn, o permainos oro taip ai barometras iš laiko orą parodo, tai ra padidinant skaudėjimus dar labiau eilgelimai, rankose, kojose, strėnose, ečiuose kaip ir skaudėjimas krutinės argino.

Mano nepažįstamas prietelis atsaė: «Todėl aš tave sulaukia, kad ir š taip, kaip Tamista, tokia pat liga irgau, niekur nesurasdamas daktaro, šgydimui, vienok jisi atsaė, kad ma o švogiris syki į buvo nesveikas, ku is Philadelphiajioj gyvena, tad kaip jia kreipėsi į Kliniką, tad jį tuojaus ir u visai pigiai kaip ir dovanai išgydė, aiigi mano švogiris parodyjo, kad aš tenais kreipčiaus su savo reumatizmu, ką aš ir padariau—parašiau groata iš New Yorko aprašydamas ligą kaip tas Klinikas atsiuntė man savo yduolių, tad į trumpą laiką tapau veikas. Dabar gi suprasdamas blogu ią ligos ir gerumą sveikatos, kiekvie ai širdingai patariu, idant atsišauk u į miesto Philadelphiajos Kliniką, kaip r Tamistai.

Tą pasakę nepažįstamas nuė: «Aš kaip tik atsišaukia į tą Kliniką, ad į porą savaitėm laiko, pasilika veikas ir išgydytas nuo taip sunkios gos, kaip viršūni parašyta. Dabar ai geras laikas praėjo liga ne tik ne-tsinaujina, bet esu sveikas kaip žuvis, asidėkavojant tam Philadelphiajos linikui.

K. A. Eugys.

Didžiausias ir gražiausias pasaulėje teatr

HIPPODROME

ant 6 Ave. ir 43-44 st., New York

Lodia: „Tarptautiškas Lenkty-neš“, „Niagaros Balletas“, „Zemės Vidurinio“ ir 12 aktų cirkaus.

Kaėdien po pietų 2 r. ir vakarais sue 9.

Geriausios sedynės \$1.

Kateliogas kožnam dovanai.

Lietuviškai laikomų ir dainuotojų mūsiūnių, šnekojų, stereoskopų, barometrų, operams žiuronių ir dang kitokių naujaušiu išradimų Reika laudamį prisigaukt savo teisingą ad-resą ir už 4 centus stempų apmokė-jimui lėšų. Adresas: K. C. K. Daugman, 120 Grand str., Brooklyn, N. Y.

(1)

Jovaras. Dvieju draugu pasikalbėjimas.

Saltą pavasario dieną, kada sniego kaurai dar tebebuvo apkloję žemę ir visos oras tokiu slėgiančiu liūdnumu niūravo, ramybės įsiekodamas vienas draugas, jį išvydęs nusišypojo ir pasveikino: — Sveikas, drauge! Kas gi gero pas tave? Ar linksmai šventes perleidai?

— Kas čia... šventės... Man vistiek ar juodoji, ar baltoji savaitė, ar Velykos, ar Uždušinės; pavasaris ir ruduo man lygiai tamsūs ir liūdni... Stumiū metus... Jis liūdnei, akis nuleidęs, savo draugui atsakė.

— Aš manau kad tik iš seno papratimo taip man atsakinėjai. Ar gi ištikrųjų pas tave nieko gero?

— O kas gi gali būti pas mane gero? — Kas... dar nenori prisipažinti... Juk tavo gyvenime atsitiko tas, ko tavo širdis jau senai troško; tai reikėtų tau labai džiaugtis.

— Nu gi... Kas tai per džiaugsmas? — Žinau, nesislėpk. Eikš prie stalo aš tave per staltiesę pasveikysiu. Girdėjau, kad vienai panelei žiedą nukalei.

— Tai ką išsimanė. Iš kur gi galėjai girdėti? — Ko čia negirdėti. Visi mūsų pažįstami žino, visi šneka, kad jau tau liūdno dienos pasibaigė.

— Visi klysta... — Dėlko gi taip nusiminęs?... Ar jos nemylji?... — Tame ir yra nelaimė, kad myliu... — Aš nesuprantu—myli ir liūdi... Juk tu aną dieną, kada buvova apie meilę užsiminę, sakei kad meilė gimdo laimę, džiaugsimą ir dvasios užsiganėdinimą. Sakyk, drauge, ko gi dar tau trūksta?! Gal jį tavęs nemylti?

— Aš nežinau... rodos kad myli. — Tai ko gi dar nori? — Ko noriu... Kam gi klausi... Juk mano sielą pažįsti. Juk žinai mano širdies troškimus, kaip jį bėperstovos savo tiesų reikalauja; kaip jį ilgiasi tos meilės, kuri dabar man žybtelėjo lyg šviesi saulytė ir vėl už tamsių debesų savo spindulius paslėpė... Aš noriu kad tie juodi debesys greičiau, greičiau prasišalintų, kad mane neperstojančiai šildytų tie šviesūs meilės spinduliai. Aš noriu... kad kuogreičiausiai pasibaigtų mano širdį graužiantis ir sveikatą taip žymiai naikinantis tas bausisus ilgėjimas.

— Ko gi beliidėti; juk tam viskam jau greitai bus galas; tik džiaugtis reikia, kad tavo jautrios širdies sunkus jungas nukrinta. Man sakė, kad už dviejų mėnesių bus vestuvės; juk tiek laiko gali ir sunkiausias kančias iškentėti. Paskui jau būsi laimingas. Kaip bus tau gerai! Galėsi sau liuosai žiniškai išaugis kaip jo nebekankis tas tavo nuolatinis ilgėjimas.

— Kad taip būtų, ko gi bereikėtų. — O kaip kitaip gal būti? — O gi taip, kad mano numylėtoji sakė, jog vestuvės būsiančios tik už dvejų—trejų metų... — Už dvejų—trejų metų... O gal jai kitaip negalima.

— Aš nesuprantu, kaip gali būti negalima... Ant svieto viskas galima, tik reikia gero noro ir valandėlę pagalvoti.

— Gal apsigvedusiems brangiai pragyvenimas apsieitų, o gal dar jį turi iš savo uždarbio ką šelpti.

— Kad apsigvedusiems pragyvenimas brangiau apsieitų aš taip gi nesutinku. Jeigu dabar po vieną gyvendami esava sotūs, tai kaip gi galėtuva badauti išvieno susidėję; juk «Vienybėje—galybė».

Dabar aš sau vienas būtu samsdas, žibalą ir perkui ir pietus verdnos, mažai bereikėtų pridėti ir dviese galėtuva pragyventi. Kad tik jį nors truputį pagalvotų, tai jį pati suprastų, jog apsigvedusiems daugiau kaip dabar pragyvenimas neapsieitų. Aš ant jos jokiū ponu nebūsiu, mano sąžinė neleidžia būti prispaudėju, aš noriu kad būtuva lygiais draugais, kad gyventuva viena širdžia ir viena siela, ji savo atliekamąją dalį uždarbio, kam norėtų tam galėtų aukuoti, aš neužginčiau.

— O kad prie judviejų dar atsirastų trečias, ar jis nereikalautų išlaidų? Ką? — Trečias... Aš galėčiau ant savo gyvasties prisiekti, kad neatsiras patol, pakol jį pati nenorės; o kad norėsiva tai ištesėsiva trečią ir ketvirtą užauginti; juk jį, kaip ir aš, esava darbo mašinos; mes judame, dirbame, galvojame, už gyvenimą kovojame; juk jį apsigvedus nebus ponitėlė, nesėdės rankas susidėjus, bet veiks visuomenės ir savo naudai. Būtu gėda mums žūti; juk mes darbo žmonės; elgetos ir tai apsigvedę gyven.

— Su vaikais jos jausmus sugadinsi. — Aš jos jausmus per meilę nuvesiu į dangaus

augštybes, jos dvasią paskandysiu į minties gilybes, jos sielą istumsiu į gamtos gražybes ir į šventos ideališkos meilės saldyses. Tik groyne dorisškoj meilėj žmogaus laimė ir išganymas.

— O gal jį dėlto ir traukia tolyn vestuves, kad bijo vaikų auklėt.

— Juk aš sakau, kad ir apsigvesime, metus, kitus, jeigu jį norės taip būti, galės būti be vaikų, kaip dabar kad esti; juk šliubas jos į kitokią neperdirbs.

— Aš manau, kad tokia meilė būtų be pamato, palengva imtų nykti ir ant galo visai nebesimylėtumėte. Ar gi negeriau būtų, kad visiškai skyrium po vieną gyventumėt.

— Aš manau visai kitaip. Mano nuomone, juo ilgiau tėtis su jąja toks draugiškai-broliškas gyvenimas, tuo stipriau mūsų širdis nepertraukiamais meilės raiščiais suris. Juk mudu kasdien mylėsivos, bučiuosivos ir gražiomis mintimis pasipuošę mielus žodelius sutversiva ir vienas-kitam saldysiva gyvenimo valandas; tokiu būdu kasdien apsimainysiva krūtinėse susirinkusį magnetizmą. Jos širdies bangavimas, elektrizacija ir moteriškas pritraukimas, gailys maho kraują, stiprį visą kuną, duos mano akims dangišką malonumą, iš mano veido juodus debesius išblaškys ir mane padarys—gražesniu, malonesniu ir laimingu. O mano širdies vyriškas magnetizmas tą-patį jai padarys. Ir butuva laimingu, kad jį tuoj dabar tą suprastų... (Da bus.)

Atminčiai L. Tolstojaus.

Didvyris garsusis, pasaulio vedėjas Apleido žmonija... liudna tai naujiena. Apaštalas meilės, vargšų apgynėjas, «šviesybė užgeso», virto naktim diena. Buvo tai senelis, garbaus atminimo, Mokimo žmonija meilės ir dorybės. Žmogus augsto proto, žiedas prigimimo,— Jo moksle nebuvo tautos, nei valstybės. Jisai į žmoniją taip plačiai žiūrėjo, Nes jis skriaudžiamuosius visus lygiai gynė. Uzišpelnė vardą pasaulio veikėjo, Nes jis skriaudžiamuosius visus lygiai gynė. Jis nesididžiavo savo augstu protu, Nei mėgo jis garbės, nei tų kas jį gyrė. Jis savęs neskaitė mokslinčium galvotu, Vienok ko jis vertas žmonija patyrė. Jis peikė valdonus, kam jie žiauriai valdo, Jis buvo kareiviu, bet visus mylėjo, Kovodams su priešais, nevartojo kardo. Buvo priešas karių, kartuvių, skerdynių, Jis veik nenustojo apie tai kalbėti. Jis but negalėjus spėkų paskutinių, Kad tiktai žmonija nuo to išgelbėti. Jūs visi valdonai, karžygiai, karaliai, Meskite žiaurumą, ponai visogaliai, Suteikite žmonijai, tą ko jis norėjo... Nebematys žmonės didžiojo veikėjo, Jojo senus kaulus juoda žemė kloja. Religija meilės, kurią jis pasėjo, Lai pagal jo noro auga ir bujoja!... A. Kriauciūnas.

Raštininku Fondo reikaluose.

Pakilus sumanymui inkurti literatų šelpimo fondą, greitai laiku atsirado tam pritariančių žmonių nevien tuščiais žodžiais; keletas ir su čentais prisidėjo. Fondas įsikūrė ir manyta buvo, kad jam susitvarkius—išsirinkus valdybą, išdirbus įstatus, draugija greitai laiku sustiprės. Bet ant nelaimės tas pakrypo visai kiton pusėn. Valdyba per istisus metus «dirbo», perleido 14-ką oficiališkų tarimų apie įstatus, tai apie šelpimą atsišaukusių rašytojų, ir visi tie darbai tik pačiai valdybai tėra žinomi. Priegtam ir paties Raš. Fondo reikalai toli gražu nesutvarkė. Dėlei tulų priešasų dar net draugijos įstatų valdyba neapskelbė, o tomis priešastimis yra—nevienodas permatymas reikalų; vieni valdybos nariai neužganėdinti tuom, kiti anuom; todėl ir dokumentai pasiliko tai vienų tai kitų ypatū rankose, ir visas įstatų projektas tebėra galutinai nesutvarkytas ir neperleistas per organą.

Nepasisekimų dėlei kilo tarpe kai-kurių valdybos narių mintis, kad rasit jų buvimas valdyboje gal trukdo R. F. kaip reikiant veikti, todėl kai-kurie ir padavė rezignaciją—išstot iš valdybos, nemariant ir nelemiant nieko blogo pačiam R. Fondui, bet atpenė norint jo sutvirtėjimo. Bet matant, kad pasitraukus vienam iš stropiausių centro valdybos narių, nėra ko gero laukt ir pačiam Fondui, su padavimu rezignacijos, kartu paleista sumanymas likviduoti ir patį R. Fondą. Pasidavęs rezignaci-

vorus, už kuriuos visi užmo-
ka nemažiau 21 rb.

K. iš Tarptilčio.

NAUMIESTIS. Čia ne-
senai buvo toks atsitikimas.
Susirinko traktierėn kar-
čiamų pilioriai ir pradėjo
ginčytis, kuris daugiau iš-
gers. Iš šalies atsirado to-
kių, kurie norėjo pamatyti,
kiek gali išgerti, ir pradėjo
girdyti juos. Begerdami
vienas iš girtuoklių apalpo,
tada ir kitas liovėsi gėres.
Tas, kuris apalpo, po dviejų
dienų numirė ir liko palai-
dotas ant nešventintų kapi-
nių.

God-boy.

PILVIŠKIAI. Suv gub.
Lapkr. 26 d. i Šliurpiškės
kaimą pas uk. A. Želeniaką
atėjo du nepažįstami jauni
vyrai ir paprašė nakvynės.
Jis, kaip geras žmogus,
priėmė irpo vakarienei nu-
vedė i klėtėlę gulti. Čia
tuodu vyrai pagriebė jį už
rankų ir pareikalavo pinigų.
Kuomet jisai atsiskakė
duoti, tai mirtinai perdurė
kinžalą ir išbėgo. — Tie pa-
tis vyrai pas tą ukininką
buvo atėję ir prieš piet, ga-
vo pavalgyti ir paskui padė-
kavoję išėjo. Vakare atėję
sakėsi užmiršę ar pametę
pasportą. A. Ž. buvo doras
žmogus ir su niekuo nesipy-
ko.

Liet. Patrijotas.

VEIVERIAI, Mariamp.
pav. Lapkr. 6 d. buvo lie-
tuvių vakaras. Buvo vai-
dinta «Ponas ir Mužikai».
Apie lošimą nieko negaliu
pasakyti, bet kad permainė
«klebono» rolę i «vaito», tai
galiu pasakyti, jog nelabai
puikiai išrodė (girdėti, jog
vietinis kun. P. A. liepė per-
keisti; mat, nedailu esą, kad
kunigas būtų perstatytas
ant scenos).

Labas Rytas.

MARIAMPOLĖ. Lapkr.
20 d. sušaudė kareivį, nutei-
stą mirtin už sukapojimą
pulkinininko.

— Prie Mariampolės klio-
storiaus yra įtaisytas suau-
gusiems vakariniai kursai
kur susirinkusius pamokina
rašyti ir kas pėnyčią kun.
Draugelis šį tą papasakoja
iš šventos istorijos ir šių
dienų atsitikimų. Per tuos
pasakojimus galima visokių
nesuomonių išgirsti. Kal-
bėdamas apie žmogų sako:
žmogus auga kaip medelis,
išmintį aniolo turi; aiškina,
kad kai kuriems sapnams
galima tikėti, tik, esą, reikia
mokėti jie aiškinti; išgirsti,
kad bedievių jau senai esa-
ma: taip, Kainas užmušęs
Ablių buvo jau bedievis;
Sodomoj ir Gomoroj buvo
bedieviai ir paleistuviai, už
ką juos ir sunaikino Dievas;
kad Babylonijos bokštą sta-
tę irgi bedieviai, už tai Die-
vas ir liežuvius sumaišęs;
nuo to esą ir paeina daug
kalbų; kad Italijoj Messinoj
buvo žemės drebėjimas — ir
gi dėl bedievių: susirinko
burys bedievių, kurie visaip
bliuznijo, pliauskė, tai Die-
vas, netekęs kantrybės, ir
užleido žemės drebėjimą! Ir
daug dar panašių perlų ga-
lima išgirsti.

V.y's.

GRISKABUDIS. Suv.
gub. Naktį iš lapkričio 1 i
2 dieną Kraujučius ukini-
nką A. Naudžių užpuolė ke-

li piktadariai ir pradėjo
šaudyti per langus i grinčią,
kur pats N. gulėjo. Kele-
tas šuvių perėjo per visą
grinčią ir išėjo per kitą lan-
gą. Ant laimės paties N.
gulėta užkrosnyj, tai išliko
gyvas. Iššaudė langus nu-
ėjo prie arklių tvartų, bet
neinėjo, tuo kart šeimynin-
kas nubėgo pas kaimyną, ta-
čiaus sugrižė užpuolikų jau
nerado. Išvežė tik tai dve-
jas roges. Sako, jog tai
darbas sunaus, kuris supy-
kęs, kad per mažai dalies
užrašė, sumanė tėvui atker-
šyt. Perdidelis kerštas.

P.

TELŠIAI, Kauno gub.
Lapkr. 13 d. Telšių ežere
buvo netikėtai rastas išlęš,
i ledą nuogas naujai gimu-
sio kudikio lavonas. Kalti-
ninko dar nesurasta.

„Panašios žmogžudystės
Telšių apylinkėj gana daž-
nai atsitinka. Tik per 5
pastaruosius mėnesius, kiek
man žinoma, buvo 4 tokie iš-
ėję eikštėn atsitikimai. Dve-
juose atsitikimuose kalti-
ninkės buvo surastos ir pa-
trauktos teismas. — Tai vis
blogo gyvenimo pasekmės.
Naujokai šiemet apsiėjo
pas mus daug rimčiau, negu
kitais metais: nebuvo gir-
dėti nei rėkamųjų gatvėse,
nei užpudinėjimų ir daugu-
mas gana blaivai ir padoriai
užsilaikė.

Upeš Šapas.

ŠVIEKŠNA, Ras pav.
„Stebuklas“. Kaip sviets
svietu šviekiečiai nematė
tokių stebuklų. Štai Vil-
kampiuose pas ukininką
Oželį buvo vestuvės, per ku-
rias nei lašo degtinės nei
alauš neišgerta! Išties ste-
buklai, nes mūsų
žemaičiai jokiuo budu nega-
lėdavo suprasti, kaip tatai
apsieiti be degtinės, ypač
dar per vestuves. Bet da-
bar visi pamatė, kad galima.
Pasakojama, kad labai link-
smai praėjusios tos vestu-
vės: visi blaivai, žaidė, dai-
navė daug, šokė. — Ir vi-
siems taip patiko tos vestu-
vės, kad ir kiti žadėjo Ože-
io pavyzdį sekti. Ir išties
Porai dienų praslinkus bu-
vo vestuvės Žiogus pas
Bliudžių. Ir ten buvo taip
pat!

Ten buvęs.

KRETINGA, Telšių pav.
Nuo lapkričio 3 d. pas mus
per 5 dienas buvo Tėvo Ka-
zimiero misijos; kasdien sa-
kė po tris pamokslus (iš vi-
so pasakė 15), ir visi tie pa-
mokslai sukosi apie girtuok-
lybę ir pragaro baisenybes.
Pamokslų klausyti suvažia-
vo daugybė žmonių iš aplin-
kinių parapijų; tarp susi-
rinkusiųjų galima buvo pa-
stebėti daug rusų ir žydų.
Pamokslą baigdamas Tėvas
Kazimieras visados klaus-
davo minios: «Ar prižadat
nebegerti degtinės ir kitų
svaiginamų gėralų?» Žmo-
nės jam atsakydavo — «pri-
žadam». Tų pamokslų to-
kios pasekmės: lig šiol mūsų
valstiečiai tvirtai laikosi
blaiybės, kaip traktieriai
taip ir alinės tuščios, net ir
didžiausi girtuokliai ir tie
atsiskakė nuo degtinės. Šio-
mis dienomis 2 alinės ir vi-
enas traktierius tapo panai-
kinti, nes nebeturi lankyto-
jų. Per dvi savaiti «mana-
polyj» išpardavo degtinės

už 35 rublius, o pirmiau čia
parduodavo per tokį laiką
už 300 rublių.

Ukininko Sunus.

(«Liet. Ukin.»)

Uždengimas emigracijos
biuro. Už netaisyklišką
veikimą valdžia įsakė už-
dengti Kni, Falk ir kompa-
nijos emigracijos biurą vei-
kusį Liepojuje ir turėjusi
savo skyrius Vilniuje, Pa-
nevėžyje, Šiauliuose ir Ke-
dainiuose. Kol kas mės ir
mūsų emigrantus paliekame
visokiems agentams išnau-
doti nieko jų globojimui ne-
darydami.

„Lietuvos Ukininko“ 5
metų gyvavimas (1905 —
1910 met.). Gruodžio 1 d.
suėjo lygiai 5 metai, kaip
eina seniausias Lietuvoje
laikraštis «Lietuvos Uki-
ninkas». Už gimė jis, kada
ka tik Didžiajam Seimui
Vilniuj pasibaigus, dar
švietė mums laisvės saulelė.
kada tiek daug tikėjomės ir
laukėme... Nebeilgas buvo
tas mūsų džiaugsmas. Pra-
sidėjo tuoj reakcija, kuri
diena iš dienos ėjo vis stip-
ryn ir stipryn ir kurios galo
dar nesimato.

Drauge su rusų valdžios
reakcija augo ir stiprėjo
mūsų visuomenės reakcija.
Jaunas dar «L. Uk-kas» tu-
rėjo pakelti nemaža baus-
mių iš vienu ir persekioji-
mių iš kitų pusės. Bet vis
tai Jis pergalėjo ir, nežiu-
rint savo priešų-kunigų kei-
kimo ir trukdymo, vis la-
biau ingija tikrą žmonių
priėjimą, kuriems šeši
jau metai kaip neša šviesą
ir susipratimą. Ne ilgai dar
jį gyventa, bet daug jau
pergyventa, daug pakelta,
daug nuveikta.

(«Liet. Žinios.»)

Paskyrimas. Vilniaus ka-
ro apygardos kariuomenės
viršininku, vieton mirusio-
jo gen. Geršelmano, paskir-
ta jo padėjėjas generolas-
leitenantas Martson'as.

Mainys ribas. «Vien»
rašo, buk ketinama permai-
nyti Kauno gubernijos ap-
skričių ribas.

Naujas laikraštis. Sausio
mėnesį 1911 m. pradės eiti
evangelikų-reformatų laik-
raštis «Pasiuntinys», ski-
riamas «dvasiškiems lietu-
vių reikalams pirmeivškos
pakraipos» Eisiąs sykį i
mėnesį.

Neleidžia vaidinti Tolsto-
jaus veikalų. «Birž. Vied.»
praneša, jog Mintaujoje ne-
leista vaidinti latvių teatre
Levo Tolstojaus veikalų
«Vlast tmy». Tasaį pats
laikraštis praneša, jog ir
Vilniuje rusų teatrui taip-
pat neleista vaidinti to vei-
kalo. — Ir kituose miestuose
tas pat girdėti. O prieš
valdžią ten, rodos, nič nieko
nėra parašyta?!

Draustina gaida. Vyriaus-
ybė uždraudė Lenkuose
giedoti bažnyčiose giesmę
«Serdecnia Matko», kurios
gaida tokia pat, kaip žino-
mos patrijotiškos lenkų dai-
nos «Bože, cos Polskę».

Konfiskavo „Saniną“.
Tarp pagarsėjusių naujo-
sios rusų literatūros veikalų
yra Arcibaševo apysaka
«Sanin». Yra tai apysaka
begalo nemorališka ir tikrai
tvirkinanti jaunuomenę.

Nesenai buvo atspauzdinta
Peterburge antroji laida.
Ale cenzūra konfiskavo.
Dabar Peterburgo apygar-
dos teismas konfiskavimą
patvirtino ir įsakė visą lai-
dą sunaikinti.

Cholera. Nuo lapkr. 14
iki 20 d. Rusijoje susirgo
cholera tik 26 žmonės, mirė
12. Kaip tat matome, cho-
lera Rusijoje pagaliaus lyg
jau nykstanti. Iš viso šiais
metais visoje valstybėje sir-
go cholera 215.903 žmonės,
iš jų mirė 100.859.

(«Viltis.»)

Trisdešimts ketvirtas Amerikos laisvamųjų kongresas.

Tarpe gruodžio 8 ir 11 d.
Chicagoje atsiuvo Šiauri-
nės Amerikos laisvamųjų
(freethinkers) 34-sis skait-
lingas kongresas. Delega-
tų suvažiavo daugiau nei
100 asmenų. Jų tarpe buvo
keletas ir iš svetimų žemių:
— Kanados, Meksikos, Ar-
gentinos, Indijos. Prisiųs-
ta kongresan daugelis pa-
sveikinimo telegramų net iš
tolimos Europos. Nepro-
šali paminėti, kad net Por-
tugalijos, naujos respubli-
kos prezidentas, Dr. Teofil-
ius Braga ilgą linkėjimą
Amerikos laisvamajams, ir
prašymą, kad šieje remtų
naują Portugalijos laisva-
manišką respubliką, o Por-
tugalijos prez. Braga priža-
davo pervesti gana plačią lai-
svamanybės idėją tarp savo
šalies pavaldinių, pirmiau-
siai visai atskiriant bažny-
čią nuo valstybės ir susia-
rinant gyvenimą kliošto-
riams.

Lietuvių laisvamųjų var-
du buvo gautas nuo lietuvių
historiko, Dr. Jono Šliupo
iš Pittsburgo, Pa. (turbut iš
Serantono? Red.)

Toliau tarpe svarbesnių
linkėjimų galima paminėti
gautąjį nuo Romos mayo-
ro Natheno ir iš Indijos — nuo
Dr. Bowles.

Kongresas nutarė vesti
smarkią laisvamanybės pro-
pagandą ir silpninti katali-
kų bei protestonų religijas.
«Francisco Ferrer» dra-
gija inėšė, kad 34-asis lai-
svamųjų kongresas išneštų
rezoliuciją su protestu prieš
Ispanijos valdžią už nužu-
dymą Ferrer'o, ir draugija
paskiria 10 tukstančių doler-
ių pastatymui Ferrer'o pa-
minklo.

Nauja valdyba išrinkta iš
šių laisvamanybės piliorių:
prezidentu prof. E. P. Pea-
cock iš Chicago, vice-prezi-
dentu Dr. Bowle, sekretori-
um Mr. Reichswald, išdi-
ninku Mr. Foote.

Amerikos laisvamųjų są-
junga (Freethought Fede-
ration) susideda iš 30 suvirš
įvairių draugijų. Abelnas
gi visos sąjungos narių skai-
čius siekia suvirš 100 tuk-
stančių. Išde jų kapitalo
esama \$514,000. Reikia dar
atžymėti, kad laisvamųjų
draugijų nariai susideda
daugiausiai iš pasiturinčių-
jų luomų ir šiaip prakilnes-
nių žmonių: čia yra milio-
nierių, profesorių, daktarų,
inžinierių; dargi apie 50 ku-
ningų yra prie laisvamųjų
prisidėję!

Kaip rašo «The Truth
Seeker», tarpe kitų kongre-
se skaitytų lekcijų ir laiky-
tų prakalbų buvusi ir Dr.
Jono Šliupo, kurį augščiau
sakytas laikraštis vadina
«Great historic of Lithu-
anians» (didelis lietuvių
historikas).

Vieną gana svarbų suma-
nyją kongresas aptarė ir
priėmė — tvirti kooperaci-
jas, vedimui pramonės, in-
dustrijų ir vaizbos. Ameri-
kos laisvamajai ryžtasi ne-
tiktai nuo oficiališkų religi-
jų ir bažnytinių dogmų at-
siskirti, bet greičiumai šito
nori skirties ir nuo kapita-
listų vedamojo ūkio. Kong-
rese buvo nemažai kalbėta
apie kooperacijas ir prives-
ta, kad juo veikiaus žmonės
supras, kur guli kooperaci-
jų svarbuma, tuo greičiaus
susimažis abelnasis proleta-
rijos skurdas. Sulyg šito
išvedimo laisvamajai kel-
džia miniose kooperacijų
idėjų ir padėsią žemalu-
omiams jungties i kooperati-
viškas draugijas.

Tarpe kabių reikia paste-
bėt, jog Amerikos laisvama-
niai kulturoje geriau stovi
už socialistus (žinoma, pas-
tarieji gal labiau yra pažen-
gę tik politikos klausime).
Laisvamųjų literatura
sparčiai auga didyn. Laik-
raščiai dauginasi po įvai-
riausiais vardais ir priedan-
gomis, dvasioje vienok lai-
svamaniškoj. Nesenai jų iš-
ėjo didelis veikalas «The
Age of Science» («Mokslo
Amžius»), parašytas J. R.
Perry ir «Magika bei Reli-
gija» — prof. Westermarch.
Jų raštų negalima sulyginti
su išleidžiamomis partijų
brošurėlėmis, nes laisvama-
nių vienas veikalas dažniau-
siau turi apie 1000 puslapių!

Užbaigdamas savo posė-
džius 34-asis laisvamųjų
kongresas atidavė atminti-
nę pagarbą pasimirusiam
rusų filosofui, grafui Levui
Tolstojui.

14. XII. 10.

Mikas Stakėnas.

V. Garšin.

SIGNALAS.*]

Semion Ivanyc tarnavo prie gel-
kelio. Nuo jo budelės iki vienos
stoties buvo drylika, iki kitos gi-
dešimts varstų.

Semion Ivanyc buvo iš kareivi-
jos. Tarnaut prie gelželio jis pa-
stoj dar visai nesenai. Pačiu ar-
timiausiu jo kaimynu buvo kitas
gelželio sargas, Vasilius — jaunas,
liesas, gšlotas žmogus. Pirmą
kartą Semion su Vasilium susitiko
apžiūrinėdami gelžkelį, tarpe jų
budelių; Semion nusiėmęs kepurę,
nusilenkė ir tarė:

— Geros sveikatos, kaimyne.

Kaimynas gi, pažvelgęs per šo-
ną, atsakė:

— Sveikas.

Pasisuko ir nuėjo šalin.

Prabėgus, vienok, mėnesini lai-
ko, pasipažino. Susieis budavo Se-
mion su Vasilium, susisėda ant
šėnies, ir pypkes rukydami kalba
si apie savo gyvenimą — buvį. Va-
silius daugiau tylėdavo, o Semion
ir apie savo kaimą ir apie dabarti-
nę tarnystę pasakodavo.

— Nemažai, — sakė jis, — aš
vargo savo amžįj pergyvenau, o
amžiaus mano to Dievas žin kiek.

Sutrupinta.

Neapdovanojo Dievas laime. Jau
kad kokį talentą — likimą Viešpa-
tuos, tai toks jau ir yra. Taip tai,
brolyti, Vasilij Stepanyč.

Vasilius Stepanyč iskrėtęs pip-
kę i šėnį pasistojęs tarė:

— Ne talentas — likimas mums
amžių ėda, bet žmonės. Nėra ant
svieto žvėries baisesnės ir piktes-
nės kaip žmogus. Vilkas vilko ne-
ėda, o žmogus žmogų gyvą suėda.
Kožnas tavęs tik ir tyko, kad tik
inškast, o paskui dar sako: „Die-
vo valia!“ Ir tuomet visokių ne-
padorumų suverčia ant Dievo, —
taip tai brolau; ne žmogumi but,
bet gyvulin. Štai ką aš tau pasa-
kiau, Vasiliau.

Antrą kartą jiedu susiėję vėl
pradėjo kalbėtis, ir vis apie tą
patį.

— E, brolau, kad ne žmonės...
nesėdėtumėm mudu šitose budelė-
se, — sakė Vasilius.

— O kas, budelėse nieko sau,
gyvent juk galima.

— Gyvent galima, gyvent ga-
lima!... Ek tu, brolau! daug
gyvenau, mažai užgyvenau; daug
žiūrėjan, mažai pamačiau. Bėdi-
nam žmogui budelėj arba kur ki-
tur, toks — patį gyvenimas! Bet aš
nepasiliksiu ant ilgo čia; eisiu, kur
akį mato.

— Bet kur gi nueisi, Stepanyč?
Nuo gero, gero įieškot. Čia tau
ir namai, ir šilta, ir žemelės ka-
nelis. Pati tavo darbšti...

— Žemelės! pamatytum tu tą
mano žemelę. Nei šakelės ant jos
nėra. Pavasary pasisodinau ko-
pustėliu, tai ir taip kelio mistras
išėdė: „Šitas, — sako, — ką reiškia!
Kodėl be pasivelijimo? Išskak,
kad nei vietos neliktų!“ Girtas
buvo. Kad taip kitą sykį gal ir
nieko but nesakęs, o dabar...
„Tris rublius pabaudos!...“
Bet jis susilauks nuo manes, rau-
donskuris. Pačiam viršininkui
skųsionos. Pamatysi!

Ir ant veido išsiveržė drutas su-
sigalbinimas.

Vaziavo sykį viršininkas kelią
apžiūrinėti. Už trijų dienų po tam
dideli ponai iš Peterburgo turėjo
pervažiuot keliu, — daryt reviziją,
— tat prieš atvažiavimą viskas rei-
kėjo gerai sutvarkyt. Dirbo Se-
mion išties švaitę, viską sutvarkė
kaip pridera, ir savo žiponą pasi-
taisė, iščystino, o blekų, kurių pri-
sikabindavo prie krutinės taip —
plyta iššveitė, kad net blizgėjo.
Dirbo ir Vasilius. Atvažiavo vir-
šininkas. Privaziavo prie Semiono
budelės; pripuolė Semion, užsira-
portavo kareiviškai. Viskas pasi-
rodė gerai.

Viršininkas nieko nesakė, nei
pagyrė, nei papeikė — ir išėdęs nu-
važiavo prie Vasiliaus budelės.

Už poros valandų Semion ėjo
apžiūrinėdamas kelią. Mato, iš-
už kalnelio einąs kažinkas; ant pe-
čių kaž — ką nešas. Pradėjo Semion
priziūrinėt — Vasilius; su lazdele
rankoje, už pečių mažas maišelis,
pauasis užrūstas skeptaitė.

— Kur, kaimynas, keliuonatt? —
šaukė Semion.

Priėjo Vasilius visai arti; veidas
nepanašus: baltas kaip sniegas,
akys žiaurios; pradėjo kalbėt — su-
sineravęs.

— Miestan, — sakė Vasilius, —
Maskvon... Valdybon...

— Valdybon... štai kaip!
Skųsties gal eini? Paliuk, Vasi-
liu Stepanyč, užmiršk...

— Ne, brolau, neužmiršiu. Ne-
galiu tai užmiršt. Matai, jis man
per veidą surėžė, iki kraujų pra-
mušė. Kolai gyvas busiu neužmir-
šiu, nepraleisiu taip.

Semion paėmė jam už rankos ir
paklausė:

— Bet papasakok, kaip tas vis-
kas atsitiko?

— Štai kaip!... Apžiūrėjo
viską, pažūrėjo budelėn; žinojau
kad užsipuls, viską kaip pridera

atlikau, važiuoti jau norėjo, o aš su skundu. Jis tuojaus suriko: „Čia, šaukė, valdiška revizija, o tu apie daržą skundus padavinėjai, su kopūstais lendai!“ Ne iškenčiau žodį neištaraš, ne žiauru rodos, bet jam pasirodė peržiurus. Kaip duos jis man! . . . O aš stoviu su, rodos, kad taip ir iraukėtu. Nuvažiuo, aš atsipeikėjau ir štai nusiprausęs veidą, išėjau.

— O kaip gi budelėt

— Pati pasilik. Ji prižiūrės. O ant galo tegul juos ir su jų keliu ir viskuom!

Vasilius pradėjo eit.

— Iki pasimatymo, Ivanyč!

Nežinau ar surasiu sau teisybę.

Atsisveikino kaimynai, nuėjo Vasilius ir ilgai negrįžo. Pati už jį dirbo, dieną ir naktį nemiegojo, parsilaukė belaukdamą vyro. Į ketvirtą dieną Semion pamatė Vasiliaus pačią: veidas nuo ašaru ištinęs, akys raudonos.

— Sugrįžo vyras? — paklausė jis.

Mostelėjo ranka ir nuėjo savu keliu.

* * *

Dar berniuku budamas Semion išsimokino iš šetkšnio suktio dušelis. Išsuka budavo šetkšninė lazdelė šerdelę, skilutes, kur priguli, išduria, ant galo piškiką indeda ir taip puikiai padarydavo, kad graik ką tik nori. Į trečią dieną po revizijos, Semion paliko savo pačią, kad sutiktų vakarinį traukinį, kuris eina ant šešių, o jis pats pasiėmė peiliuką ir nuėjo miškan lazdelių parsinešt. Daėjo iki galui jam paskirtos dalies gelžkelio sėgėt; toj vietoj kelias aštoriai sunkosi; nusileido nuo pylimo žemyn ir nuėjo miškan. Už pusvarščio buvo didelis raistas ir palei jį anga dailus krumelias, tinkami sukimui dudelių. Prispjovė jis lazdelių pundelį ir grįžo namo.

Eina sau mišku povaliai; saulutė buvo jau žemai; visur ramu; ir girdi Semion, lyg kur tai geležis į geležį bružinasi. Pradėjo eiti greičiau. „Ką tas reikštų?“ — mįslino sau. Išėjo ant lygumos — priešais jį pradėjo matyties gelžkelio pylimas; ant gelžkelio jis mato, tupi žmogus ir ką-tai dirba. Semion povaliai taikėsi prie jo; tai muterkių kas vogt atėjo, — manė sau. Bet mato, — pasistojo tas žmogus, rankose turi lomą, pakiošo po šėne lomą ir nustumė ją šalin!

Pasidarė Semionui akyse tamsu, nori rėkt — negali. Atsipeikėjo biskį — ir pažino vagilių, buvusį savo kaimyną — Vasilius. Vasilius, kaip tik pamatė jį — su lomu ir raktu rankose nusirito į kitą pusę pylimo.

— Vasilij Stepanyč! Balandėli, sugrįžk! Duok šė lomą, atitaisyim šėnį ir niekas apie tai nežinos. Sugrįžk; išgelbėk savo sielą nuo didelės nuodėmės! . . .

Nei neatsigrįžo Vasilius ir nubėgo miškan.

Stovi nusiminęs Semion ant išsuktos šėnies; lazdeles išmetė. Traukinys eis ne tavorinis, bet pašazierinis. Ir nesilaikys jo niekuom: nėra vėliuko! Šėnį ant vietos nepadėsi plikomis rankomis. Bėgti budelėn atšinešt raktą su lomu arba vėliuką! Bet girdi Semion fabriekė staugia. Šėsta valanla. O dvi minutės po šešių traukinys eis. Ir kaip gi suspėti. Viešpatie! Išgelbėk nekaltus žmones! Vaizdinasi Semionui: išsoka kaimynis traukinio ratas nuo šėnės, žia per šalpus ir virsta, o čia tola kreivuma, užlauža, angūstas viešiolikos sienelių pylimas, traukinys gi pilnutėlis žmonij. Šėdi jie dabar fabrikės, nieko nemįšina apie tai. Viešpatie, apšviesk mano protą! — mįslina Semion — Pasizūrėjo jis aplinkai, mato lazdelės, kurias

nešėsi dudelėms daryt. Pasilenkė jis, paėmė vieną, pats nežinodamas dėl ko; pabėgėjo pirmyn. Vėl jam vaizdinasi: traukinys jau, jau ateina. Girdi toli traukinio švilpinę, girdi — šėnį pradėjo judėt. Bėgti toliau jėgų nėra; apsisitojo jis nuo baisiosios vietos per šimtą žingsnių: čia jam lyg kas pasakė. Nusimėmė nuo galvos kepurę, ištraukė iš jos pamušalą; išsitraukė peilį iš kišenės, persižegnojo: Viešpatie, palaimink! Durė sau peiliu kairėn, augščiau alkūnės rankon; šmirkštelėjo šiltas kraujas; sušlapino krauju kepurės pamušalą, užrišo ant lazdelės ir iškėlė angūstyn savo raudoną vėliuką.

Stovi, šmešluodamas savo vėliuku, o traukinys jau matytis. Nemato jo mašinistas, ateis traukinys artyn, o ant šimto žingsnių jo nesulaikyt!

O kraujas vis teka ir teka; spaudžia Semion žaidžą prie šono, kad užlaikyt kraują, bet neužlaiko; matomai giliai indurė. Snužė ausyse, akyse pradėjo musės vaidinties; paskui ir visai aptemo akys, ausyse varpeliai suskambėjo. Nemato jis traukinio ir negirdi jo užovimo, viena mintis galvoje: neištovėsiu, papulsiu, išmesiu vėliuką; pravažiuos traukinys, nesuspės sulaukt . . . Pagelbėk man, viešpatie! Atsiųsk permaining!

Visai aptemo akys ir atšalo jo siela — ir išmetė jis vėliuką. Bet raudonas vėliukas nenpuolė ant žemės . . . Vasilius, kuris atidarė šėnį, pabėgo, bet tuojaus vėl sugrįžo ir matė, kaip Semion indurė sau rankon peiliu, kaip savo šiltu krauju sušlapino pamušalą. Sudrebėjo Vasiliaus siela dideliu pasigailėjimu, pribėgo prie Semiono — ir kada jis parvirto, paėmė ir iškėlė priešais save angūstyn kruviną vėliuką. Mašinistas pamatė jį ir sulaukė traukinį.

Subėgo žmonės iš traukinio. Mato, guli žmogus visas kraujuose, be nuovokos; kitas gi — stovi šale jo su kraujuotu skuduriu ant lazdelės.

Vasilius pervedė visus stovinius žmones akimis ir nuleidęs galvą žemyn tarė:

— Rūskite mane, aš šėnį atidariau.

Vyturiuks.

TARP AMERIKOS LIETUVIŲ.

Worcester, Mass.

Grudžio 26 d., bažnytinėje salėje buvo prakalbos, deklamacijos, dainos ir šokiai.

Kalbėtojais buvo kuningai. Pirmas kalbėjo kun. Urbanavičius. Aiškino apie Lietuvos praeitį, jos didvyrius; kaip Lietuviai kenkė joms minėse karėse, pertai kad ne buvo pas lietuvius vienybės: vieni prigulėjo prie vieno kuningaiškio, kiti prie kito. Toliaus kalbėjo apie sunkius laikus, kada Lietuva turėjo vesti kares su savo skriaudikais: kryžiuočiais, gudais ir kitais; apie Lietuvos išsiipiėtimą laikuose viešpatavimo kuningaiškio Gedimino. Kaip lietuviai buvo narsūs ir nesigailėjo atiduoti ir gyvasties už savo tėvynę; sako: ir dabar lietuviai atsizymi naremu ir gabumu; fabrikuose dirbdami pramoksta amatus. Toliaus, kaip Lietuva susivienijo su Lenkija ir kaip ji potam buvo varginga, kiek ji nukentėjo visekio skurdo bandžiuos laikuose, kada tarnavo ponams — lenkams.

Ant pabaigos ragino visus prie vienybės, neklusausi visokių kurytytojų, kad neiškiltų karės ir mąsų laikuose tarp savęs.

Antras kalbėjo kun. Krasnickas,

kuris prirodinėjo, kad mums reikia čionais Amerikoje lietuviškų mokyklų, sakdamas: „gelbėkim čionai angaučią jaunuomenę nuo ištautėjimo, steigkim lietuviškas mokyklas, tokias, kuriose jaunuomenė pažintų, kas ji pati yra. Paskui kalbėjo apie Lietuvos praeitį, apie tėvynės meilę ir apie mūsų tikėjimo pamatus: esą tada sulauksime geresnės ateities; o jei mes, girdi, klausysim „šitų cicilių, kurie tik su kumščia žengia pirmyn“, tai nieko nebusių. Esą, yra mokintų ir civiliška apšvietusių, ale yra tokių, kurie nieko nesupranta, tik išsigėrę 3 stiklus alaus, 2 stiklu degtinės, „užairiša raudoną kaklaryšį ir — socialistas“; paėmę rankon žipono skverną ir žengia pirmyn. Kuningėlis taip įsiskarščio, kad sušuko: „tai šitokie nesivadina pirmieiviais ale juodašimčiais!“

Paskui vėl nukrypo į ištautėjimus ir rodydams jį tuos, kurie dainavo (nes tie čionais angę) sako: „girdejojot, kaip dainavo tikras lietuviškas dainas! Visai nesuprantamai, vistiek kaip žydiškai; kokia jūm šnektas, negalima nei suprasti!“ Patarė, kad mums reikia rupinties gerų mokyklų, kad galėtume išsivildinti prole civiliška, o tada mes galėsime žengti pirmyn ir žinosis, kur mes žengiami.

N. Kudarauskas.

Lenox, Mass.

Šitas miestelis apgyventas tik tūk. milijonieriais; prastų žmonių visai mažai tik tie, kurie dirba pamilijonierius. Čia aš buvau užprašytas turtuolio Mr. Fosters, parodyti jo namuose kruutuomuosius paveikslus; vaikai, vyrai ir moterys, kurie buvo čia susirinkę visi buvo labai užsiganėdinę su „cheap show“. Potam jie manęs klausinėjo: kokios an, esąs tautos? — jiems aiškinau, kad esu lietuvis — „Lithuanian“. Iš to vėl parėjo daugybė klausimų: kas tai yra per tauta tie „Lithuanians“. Aš jiems labai plačiai papasakojau apie lietuvių tautą. Už paveikslus ir papasakojimą apie lietuvių tautą jie man po kelis sykus ir ilgai plojo dėnais, ir vėl užprašė atvažiuoti apie gegužės mėnesį.

Tokiu budu šičia tarpe turtuolių nuo šios dienos bus jau žinoma, kas tai yra lietuviai.

A. T. Račūnas.

Chicago, Ill.

Rubišnių streikas yra žymus nuotikis darbininkų judėjime, ir retas atsitikimas, kad neorganizuoti darbininkai galėtų taip uoliai vesti kovą, nepaisydami jokių pavojų; darbdaviai bandė papirkti streiko vadovus, bet darbininkai nesidavė svilioti, tiesiog atmetė padarytą sutartį su Hart Schoffner ir Marx bendrove. Potam vėdovai įsiseidė ir paleido savo ištikimus draugus tarpe streikuojančių darbininkų kakti dvipusiu kumščiu, kad tik pakrikdyti darbininkų vienybę; tas ir gi buvo be pasėkmių. Užpirko vieną agentą, kuris atsižaukė į visų darbtuvių pirmasėdžius, susaškas konferenciją neva vardu „Industrial Workers of the World“. Bet šitas manevas nieko nepadėjo, statomus draugus ir kungėlius, etatomos sugauti darbininkus. Tokiu budu streikas vis tėsiasi pilnu intensyvumu; papirkti laikraščiai gar-

sino, jog dauguma darbininkų sugrįžo prie darbo, kad nugalėdint darbininkus ir kad tik jie greičiau grįžtų prie darbo; įsikišimas miestomayoros sutalkinti, jokios svarbos nepadare, kadangi miesto mayoras Busse daugiau yra prielankus darbdaviams ir jis daleidžia policijai didelį saivalisumą, per tai čia policijos elgiamasi nėra geresnis kaip despotiškos šalies Rusijos žemsgarių.

Grudžio 3 d. likosi užmuštas Kaz. Lazinskas; jį užmušė streiklauzis A. Yacula ir podrang specialpolicistas, kuris tarnavo Royal Tailors Co. Grudžio 15 likosi sušaudytas Franciškus Nagreckis ir mirtinai detektivių sužeistas Mikolas Lungėvičius bei keletas lengvavio sužeistų. K. Lazinskas ir F. Nagreckis likosi palaidoti su didele iškilme; laidotuvėse dalyvavo daug tukstančių žmonių, o Lungėvičius tebėra ligonbutyje; jis sunkiai egera ir menka viltis, kad pasveiktų. Šis policijos pasidėlėjimas sujudino visonemę; dabar policijai reikalauja prašalinimo policijos nuo tų dirbtuvių, kurių darbininkai streikuoja.

Čia užpuolimai ant gatvių — tankūs ir daro juos tankiausia privatiški detektivali. Vienam lenkui — darbininkui dienos laiku nutraukė laikrodėlį, antram — lietuviui Sudekui išėmė iš kišenės \$25 ir apdaužė paleido. Tai buvo darbas privatiškų detektivių, kompanijos pasamdytų.

Chicagoietis III.

Grand Rapids, Mich.

Kad pirmieviška dvasia visur ima viršų parodo šis faktas. Vietinė Lietuvos Sunų dr — stė, kuri susitvėrė vos metai atgal, turi jau apie 200 sąnarių, tuontarpu šv. Petro ir Povilo dr — stė egzistuoja jau 20 metų ir sąnarių turi lygiai tiek. Ir tai nežinurint į kun. V. Matulaičio keikimus ir tulų žmonėlių nelemtus pranašavimus, kad L. S. D., kaip, girdi, bedieviška, greitai eis ant amžino atilsio. Petrinės viršinininkai net gaidino iš dr — stės išmesti sąnarius, kurie podrang priklausio ir į L. S. D. Faktas yra, kad per keletą mėnesių nepriešmė iš jų nei mokesčių. Bet kadangi niekas nesiskubino nusigęsti, tai neseniai laikytame Petrinės susirinkime vėl nutarta sąnarių nevaržyti ir vely pataisyti savo konstituciją, jei joje būtų kokienors varžymai.

Darbai čia eina silpnai, ir iš kitur atvykusiems visai negalima jų gaut.

Tarp lietuvių pasitaiko ir nedailių atsitikimų. Taip va, du vyrai iš Grand Rapids jengėsi važiuoti į Herrin, Ill. Vienas neturėjo pinigų, todėl kitas išpirko jam tikieta. Bet važiuojant anasai jam tuomi atsidėkavojo, kad iš baksuko išėmė jam dar \$30. Drangai persiskyrė labai negražiai, nes Chicagon davyžiavęs nuskrustašis davė žinią policijai, kuri nenaudėlį suėmė, rado paglemžtus pinigus ir patupdė Chicagoje kalėjiman.

V. J.

Worcester, Mass.

Grudžio 18 d. mąsų klebonas kun. V. Bukoveckas pasakė labai indomų pamokslą, kaip tai kartais su jo parapijonais atsitinkama. Štai kas. Atėjo, esą, viena mergelė ir sako: „Duok man, kuningėli, šliubą“. Aš esą paklausiau: „O kur tavo vyras? Ar tu jį areštavai, ar jis tave!“ Ji sako: „No,

ne, nei Tik mudu sugulėm į lovą, tai šeimyninkas pašaukė policmaną ir areštavo . . .“

Žmonės, girdėdami tokias pasakas iš ambonos, juokėsi, kaip kokiamse teatros. Kuningas inpyko ir daužydamas su kumščiu sakyklon, ėmė gnumoti, kad nei viena mergina negausianti niekios, buzyneis spavednietis ir nemokės bažnyčiai mėnesinių mokesčių. Ir iš tikro indomu, kad kuningėlis pačiame mišų vidury ima pasakoti iš sakyklos tokius riebius prietikus tarpe vaikinų ir merginų! —

Grudžio 9 d. pas mus atsilankė pagarsėjęs lietuvių stipruolis, p. A. Kandrotas su savo teatrinių kompanija. Teatrą lošė bažnytinėje salėj. Programa buvo šokia. Pirmiausiai B. Ališauskas su savo žmona paskambino ant gitarų, paskui užtraukė ant kornetų: „Ant kalno karklai siubavo“. Kazi — kodėl tas nepatikto klebonui, kuris pakilęs sušuko: „Ar nenustosite! Tuojaus uždarysiu salę. Kas tai matė adventuose grajiti!“ Bet iš publikos pasigirdo balsai: „Varykit toliau! Ko jo paisote! O jūs, kuninge, eikit bažnyčion pamokslus sakyti!“ Nežinia, ar dėl šio incidento, aktorai savo roles biskį sutrupino. Vienok publika buvo užganėdinta, ką parodė tankūs delnų plojimai.

Geriausiai atsižymėjo V. Ališauskas su magiškomis štukomis. Pripažint reikia garbe ir p — niai J. Paikauskieni, kurios gabumą dainavime, galima sakyti, nepralenks ir p. M. Petrauskas (Kazin, ar čia neperdėta? R e d.). p. V. Ališauskas užklauso publikos: ar patinka šitas teatras? Visi atsakė, kad patinka.

Grudžio 13 d. vėl manė sulostiti toki teatrą kitoje salėj. Paskirtą laiką susirinkus žmonėms, p. V. A. visiems apreiškė, kad šį vakarą negalės lošti, nes koks ten vyras pranėšęs policijai, kad tai bus lošta priešingas religijai teatras, todėl policijos viršinininkas nedavęs laisnio, nors priduręs: „Turbit jūsų kuningas darnas, kad jįsai draudžia tokius teatrus! Aš sakau, esu katalikas ir visados einu į teatrus. Jūs galite lošti, koeit tik norit.“ Vienok buvo gauta laisnio nuo miesto viršininko, ir grudžio 17 d. vėl atlošė tą patį teatrą.

Indomu, kaip pasenusias nuomones mūsų kuningėliai turi apie teatrų lošimus.

J. O. Apinys.

Detroit, Mich.

Vietinėje L. S. S. 116 kuopoje įvyko nepaprastos permainos. Reikia žinot, kad šiton kuopelėn buvo prisidėję trejopu nuomonėn žmonės: socialistai, laisvamaniai ir katalikai. Suprantama, kad tokie elementai neilgai jungėsi. Mat pas lietuvius nemoka dar gerbti vieni antrų nuomonės.

Pirmiausį kylį pavarė laisvamaniai, kurie šiepė kuningus ir Dievą. O juk mūsų katalikams bėda, jeigu kas šnekėdamas apie šventuosius nenusiima kepurės. Tas jiems nepatiko, bet visgi dar kentė.

Bet štai neseniai iš katalikų — socialistų pusės kas ten įnėdė, kad LSS. kuopon reikią mokėti kas mėnuo po 50 centų, iš kurių esą kvoteris tegul eis statymui bažnyčios, o likusi dalis į soc. sąjungą. Daugėlis šitą nuomonę parėmė, bet tam pasipriešino laisvamaniai ir išjuokė katalikus, kurie įsiseidė ir 18 drangu iš kuopos išstojo.

Kad užlopyti tokią rievą pribuvo į Detroitą K. Šeštokas, kuris dabar važinėja su atgavinančiais pamokslais po socialistų kuopas. Jisai apsištojo pas katalikus — socialistus, kurie jam pripasakojo, kad

socialistai tverią nauja tikėjimą. K. Šeštokas užsipolė ant vietinių inteligentų, kurie priklausė daug socialistų ir laisvamanių kuopas: esą, nebūna jųs atsitraukit iš kuopos, o verčiau iš savo laisvamaniizmu katalikų.

Visgi nieko gero neišėjo, kuopu nebesusivienijo, tik ateitruokė nuo soc. kuopos katalikai sutvėrė naują kuopą, ant „Amerikos Krikščionių Socialistų“ programos, ir organu pasiskyrė visgi dėlto „Kovą“. Kaip tik šitą išgirdo kun. C. Valaitis, tuojaus naujus socialistus pagązdino pragaru ir visos moteris bei merginos pabugę iš kuopos atsiskakė, o darbėteini vyrų išvažiuo kitor.

Dabar katalikai jau bijosi socialistų istolo.

F. Gražys.

Clinton, Ind.

Miestas Clinton turi surviš 7,000 gyventojų; tarp jų yra visokių tautų, daugiausiai italų, todėl ir miestas — nešvarus, grįtelės menkos, gatvės apleistos.

Darbai čia anglekasyklėse ir viena plytynčia. Darbas nesunku gaut.

Lietuvių gyvena apie 50 šeimynų, du syk tiek pavienių ir apie pusė tuzino merginų. Kaslink apšvietos, Clintono lietuvius galima pagirti; ateina čia beveik visi lietuviški laikraščiai, ir reta šeimyna tėra, kad neskaitytų laikraščio; kai — kuriose ir keletą galima rasti.

Mat čia miestas yra taip vadinamas „dry“ — sausas: smuklių nėra; jei kas nori svaigančių gėrimų turi juos parsitraukti iš aplinkinių miestelių, ypač iš didelio miesto Terre Haute, vos 12 mylių atstumo nuo Clinton.

Iš draugusių yra: Lietuvos Sunų, šv. Kazimiero, SLA. 121 kp., TMD. kp. ir LSS. 104 kp. Kaip girdėtis, žada susitverti kooperatiška dr — stė: žada uždėti kokią pramonę ir statyti svetainę. Butų gerai, kad tas įvyktų.

J. Garnupis.

Grand Rapids, Mich.

Lietuvos Sunų dr — stė nutarė pavasary statyti savo locną svetainę ir paskirti komitetą surasti vietą lotams.

Kun. V. Matulaitis iš sakyklos iškeikė visus, progresiviškus lietuviškus laikraščius, uždraudė juos skaityti; ragina tik bažnytinis skaityti, kuningų leidžiamus, nes tik tie esą nuvesią žmones į angūstą dangų. Tačiau žmonės tik juokiasi iš tokio patarimo.

Per adventus nebuvo čia jokių pasilukseminių nei teatrų; viaskas buvo tarsi užmirę mokiniami ko.

TMD. 58 kuopa laukiasi teatrą „Andra Giedroje“, kas savaitė daro repeticijas, ir kaip girdėtis Naujų Metų vakare šv. Jurgio šventainėje, stitys ant scenos. Mokinosi kuogeriausiai. Choro vadovas G. Belinis išmokino keletą tautiškių dainelių, tą vakarą sudainuot.

„Vien. Liet.“ skaitytojai labai laukia jubilėjinio numerio ir laikraščio spaudzinamo naujomis raišėmis. „V. L.“ skaitytojų skaitlius vis didina, ir labai yra iš to laikraščio užganėdinti.

J. Garnupis.

Seelyville, Ind.

Miestelis Seelyville turi gyventojų apie 1300 tų tarpe yra apie 200 lietuvių su pavieniais ir pustuziniais mergaičių.

Darbai čia anglų kasyklėse; ūdarbis geras; tik blogas paprotis darbus pirkties; mat bosai ima kyšius.

Apšvieta tarp lietuvių neperaugščiausiai; mat perdaug smuklių, keletas ir lietuvių užlaiko smukles.

jon narys, matydamas, kad su jo pasitraukimu Fondas gali nustoti gyvybės, vėl ją atsiėmė ir apsiėmė toliau darbuotis. Bet tas likvidavimo minties vis tiek neišblaškė.

Vėliau pranešta, kad rezignavo vienas iš Lit. Kom. narių (man to nario rezignacijos į rankas nekliuvo). Kiek vėliau nutarta apsausti naujus valdybos rinkimus, prieg to parašyt atsišaukimus į laikraščius, dėl tulo rašytojo atsišaukimo į R. F. Bet tie visi nutarimai ir pasiliko nutarimais, da ligšiol neįpildytai. Dėl kokios priežasties mūsų nariai nutarimų neįpildė, man nežinoma.

Kad sustiprinti R. F. aš paduočiau štai kokį sumanymą. Suaukti R. F. pildomosios tarybos susivaziavimą. Tame susivaziavime turėtų dalyvauti visi dabartinės Centr. vald. ir Lit. Kom. nariai, su nešti visus dokumentus, kokie tik ligšiam laikui randasi R. F. archive ar šiaip jau kai-kurių narių rankose. Tokiame susivaziavime būtų galima laukti ir iš tolimų vietų sumanymai, patarimai; būtų galima pašaukti kad ir ne narius į susivaziavimą. Tokį susivaziavimą suaukti tuom patim laiku ir toje pat vietoje, kada ir kur laikys šiemet susivaziavimą mūsų laikraštinkai pirma su jais susizinojus. Bet jeigu laikraštinkų susivaziavimas šiemet neįvyktų, tai paskirti vietą, aš tarčiau—Philadelphia, apie 15 d. vasario, 1911 m.

Butų malonu išgirsti ir kitų lietuvių nuomones apie šį dalyką, kurie iš gerbiamųjų lietuvių yra tuomi užinteresuoti R. F. reikalais, arba šelpimu pavargusių rašytojų. Malonėkit išreikšti savo nuomonę per «V. L.», kuri prižadėjo R. F. dovanai patarnauti, pakol Fondas susitvarkys ir sustiprės.

Gruodžio 23, 10.

R. F. Išdinkas

A. B. Strimaitis

Box 4

Schuykill Haven, Pa.

Iš mano kelionės Amerikon.

Lietuvoje būdamas nedaryčiau, kas tai yra vargas rūpestis, nerūpėjo duonos kėsnis ir neperdaug rūpėjo apsidengimas; visur buvau liuosas; bet kas čia, bloga Lietuvoj gyventi; eisiu kur laimės pajieškoti; o kur toji laimė, kur tas laimingas gyvenimas yra, nepamaščiau. Vaziuosiu Amerikon... Nors aš tankiai girdėdavau iš laikraščių apie nelabai švelnų Amerikos darbininkų gyvenimą, bet netikėjau; manydavau, kad netiesa, kad tie visi apgarsinimai yra tik tuscias pavydas to laimingojo gyvenimo išeiiviams.

Bet štai man dingtelėjo į galvą svarbiausias klausimas—tai kelionės piningai, kurie butinai reikalingi; kur juos imti? neturiu kepeikos prie sav. O dar nejuokai turėti 200 rublių!.. Zinau kad ir tava mano ant tiek negali manęs pagelbėti, o kur aš juos galėsiu gauti? Sumaniau, kad tėvas turi kur nors skolinti man reikalingus piningus ir leisti mane, kur mano siela su kūnu jau senai, senai nuskrudus. Bet, vėl nelaimė—man, kaip «bedieviui» ne skolįs artimi kaimynai ir gentis. Ir ištikro nuėjus pas keletą kaimynų skolinti, tėvas negavo, per tai kad, girdi: «tavo sunus bedievis, neprisišų iš Amerikos skolės.» Ant galo paskolino pas žydą su 5 rubliais ant mėnesio procentų.

22 d. rugpjūčio susikalbėjau su agentu, kad mane vestų slaptai per sieną, ir atsisveikinau su savo mylimais tėveliais, broliais, ir sesutėmis. Sėdau iš Kauno į garlaivį, ir vaziavau Prūsų link. Vaziuodamas garlaiviu, tėjau į pakrančiais šypsančius kalnus, miestelius, kurie rodos šaiposi iš lietuvių, kad jie tokią linksmą šalį palieka, o vaziuoja, vargo jieskotų...

Saulė leidžiantis, davyžiavom Jurbarko miestelį, kuris stovi labai linksmoje vietoj, netoli Prūsų sienos. Garlaiviu sustojus, mane koks tai suvokietėjis lietuvis išvedė iš garlaivio ir nuvedė į savo namus, kur radau kitų draugų—12 vyrų ir 4 moteris. Tenai kiek-tiek atsilsėjus mumis perkėlė laivu pa Nemuną ir vedė pėkščius per visą naktį, giriomis, raistais, per rievas, miškus. Ant galo pradėjo austi; nebegalėjome toliaus eiti; suvarė mumis į tvartą ir liepė laukti ten kitos nakties.

Išaušus dienelei, po kelionės sumigome visi ant dvokiančių tvarto šiaudų; pagaliaus saulė leidžiantis sukilom, pavalgėm, kiek kas galėjom ir laukėm nekantriai baisiosios nakties,—tos valandos, kada turėsim eiti drebėdami per sieną. Sutemo, dangus iškarto apsiniauškė, pradėjo po biskutį lynoti; oras taip pasidarė šaltas; bet apie 11 valandą prasiblaivė ir nušvietė mėnulis lygius pasienio laukus; žvaigždės tartum nusodintos žibėjo kiekviena aiškiai. Belaukiant, ir bežiurint į giedrą dangų, tik staiga atsivėrė duris ir inėjęs vadovas visai nebetas, liepė mums eiti. Sukilom visi, kaip kaliniai, metėmės paskui bėgti Prūsų link. Inėgus į rievą liepė vadovas mums sugulti ant drėgnos žemės; sugulėme ir laukėm, kada reiks eiti. Buvo tokia tylė, kad klausiam pilvui gerai valgis.—Vovenarg.

girdėtis buvo kiekvieno kvėpavimas, kiekvienas lapelio sušlamėjimas ir toli kur ten užkimes šunies balsas, tai namuose kur smuiko jaučius dainavimas. Už valandos, atėjo mūsų vadovas ir liepė mums nušauti visiems batus. Girdi, reiks visiems per upę bristi; taip visi ir padarėme. Sukilom nuo žemės, ir išsileidom, vėl visi bėgti; pribėgom upę ir nusigandom—tokia plati, krumais apaugusi, vanduo šaltas; bet ką gi darysi, reikia vargti, į Ameriką vaziuojame!.. Vadovas pirmiausiai, paskui mės visi iki juostų su rūbais; norėjome rėkti, kad šaltas vanduo, bet baimė viską pergalejo, visi krūpėdami bridome; eitum dabar rodos ir per ugnį.

Išbridus ant kranto Prūsų pusėje atitokėjo viagsiems kraujo keliai ir pradėjome iš džiaugsmo bučiuotis viens kitą, kad laimingai perėjome per sieną; paklausus vadovo, kaip toji upė vadinasi, atsakė «Šešupė». Tai šita Šešupė, kurios vardas nekartą man teko girdėti dainuojant: «Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka!» Suspaudė man širdį. Galit atsitiktį, kad jau gal negirdėsiu tos dainos ir nebe matysiu tos upės...

Potam visi apsitaisėm ir keliavom dar toliaus Šešupės krantais; už kokio varsto toluome reikėjo vėl nusirengti ir bristi kitą-syk per tą pačią upę; perbridę nusiminėm: manėme, kad mės atgal einame per sieną, bet vadovas paaiškino, kad ten vistiek yra Prūsai ir kad ši upė teka ir per Prūsų žemę.

Paėjus kokius du varstu radome vokiečių, kur užėję kiek apšilom, o praaus tas vokiečius mus virosus, pakinkės arklis, vežė į miestelį Polupėnai, kur yra gelžkelio stotis. Ten susėdė traukiniu turėjom vaziuoti į Stolupėnų stotį, o iš ten į Eitkūnus.

Malonu buvo žiūrėti į vokiečių ūkį vaziuojant, kaip jie gyvena; rodos širdį traukia į jų gyvenimą. Atsiminiau apie lietuvių ūkį, kuris žemai stovi; rodos kad lietuviai taip gyventų, tai nei nereikėtų jiems laimiu jieskoti tarpe svetimųjų; vokiečių triobos—tvarkoje sustatytos; gyvuliai—net malonų žiūrėt; medžiais visur apodinta—gyvena visai kitaip negu Lietuvos arba Rusijos žmonės.

Davyžiavom Stolupėnus, kur persėdė, vaziavom į Eitkūnus. Ten vėl matėm gyvenimus kuo tolyn tuo geresnius. Mačiau artoji, kuris sustojęs nekėmė, kaip Lietuvoj, pypkio, bet pirmiausiai laikraštini pažūri. Ir kaip gi jie negalės geriau gyventi, kad šviečiasi, skaito kningas, laikraščius? (Užbaiga seka).

J. J. Karpavičius.

NAUJI RASTAI.

Valstiečių sukilimas XVIII amžiuje Lietuvoje. Par. Augustinas Janulaitis. Iš Šiaulių Ekonomijos Archivo. Vilnius, 1910. Pustl. 35.

Šitos kningutės autorius, p. A. Janulaitis pasiskyrė sau labai prakilią užduotį—apgarsinimą iš vėlesnės lietuvių liaudinės istorijos dokumentų, kuriuos jaisi suranda Lietuvos archivuose. Taip, ligšiolai jis atspausdino iš tokių dokumentų: Emilija Pliateraitė ir Valstiečiai ir 1831 m. revoliucija Lietuvoje. Dabar gi turime antgalvį užvardintą tolygią brošūrėlę. Čia jis trumpai bando perduoti iš 1763 m. prasidėjusius tarpe Lietuvos didžiųjų barnius, kurie vėliau perėjo į ginkluotą kovą, o jaja pasinaudodami—veikiai sukilo valstiečiai prieš dvarus, Šiaulių apygardėse. Sukilimas buvo neperdidelis, prastai jis ir užsibaigė. Šis dokumentas svarbus tuomi, kad parodo priežastis, dėlė kurių valstiečiai sukilo. Butų gerai štuos dokumentus pamatyti pilnais originalais. Bet šitas mūsų spaudoje dar negreit bus sulaukiamas. Tat gerai jeikas ir po trupinį mūsų rašlivoje apskelbia. Su prantama, čia istorikas neraz sau daug medžiagos, nes aprašomoji dalis yra paimta trumpai ir tik tapusė subjektyviškai nušviesta, kur lytisi valstiečius darbininkus, kaip ir kituose tos rūšies p. Janulaitio raštuose. Historikas turės, ir vėl gi, jieskoti originalų. Bet jau tas svarbu, kad autorius suveda pažintin paprastąją liaudį su vergijos kovotojais, pagaliaus nurodo šaltinius ir kitiems rašytojams, kurie vėliau už to dalyko imsis.

D-ro Jono Šliupo paveikslas. 5x8. Kainos nepadėta. Prisiuntė «Laisvosios Minties» Redakcija, Seranton, Pa.

Šitas D-ro Šliupo paveikslas yra viehas iš geriausiai nimitų fotografiška kamera, kiek ikišiol matėsi laikraščiuose ar prie jo raštų.

Kiekvienas giria gerą daiktą, bet maža kas te žino, kaip reikia žmonėms gerą daryt.

Mės niekadods negyvenam, tik vis dar rengiamės gyvent.

Kas jiesko tuscios garbės, tas prisipažista esąs niekingu.

Mokalas nedoram žmogui yra tas-pats, ką neti ir laukėm, kada reiks eiti. Buvo tokia tylė, kad klausiam pilvui gerai valgis.—Vovenarg.

PALOCIUS EŽERO DUGNUOSE.

TRIJŲ VEIKSMŲ DRAMA.

Parašyta iš sakmės gyventojų antkrančiais ežero «Saukas», esančio Kauno gub., Raseinių pavieto.

PARAŠĖ

Aleksandras Fromas (Gužutis).

(Taša.)

Grynuolė: Mačiau—dideliai susirupinęs nabagas. Siandien vėl prašysiu tėvų, kad pavelytų mums susidoroti.

Ąciūtė: Dievai žino kokia bus iš prašymų pasekmė! Aš girdėjau, kad tėvai prižadėjo tave Rangiu, kurs savo turtais tėvų prielankumą ingijo.

Grynuolė: Noris tėvus myliu, vienok pačia to žmogaus, kurio širdis neapkenčia, niekadods nebūsiu. Myliu Arnoldą visomis pajegomis mano sielos, dėlto tėvai skirdami mumis, atskirs mane nuo savęs ir gyvybės.

Ąciūtė: Nelaimingoji Grynuolė! (Sudėjusi rankas meldžiasi). O meilės deivė, galingoji—Milda! palaimink meilę dviejų sujungtų širdžių, o ranka žmogaus tenepetraukia to vainiko, kurį Tu iš meilės gėlių teikeisi nupinti.

Grynuolė: Treti metai, kaip meldžiu visų Lietuvos dievų ir to Dievo, į kurį Arnoldas tiki; bet dievai, ar negirdi manęs, ar nenori išklausti.

Ąciūtė: Mano blezdingėlė! Kad mūsų maldos ir norai būtų išklausti reikia kantriai laukti, nes dievų noras yra nepriverstinas.

Protalė (Ineidama): Ką beveikiate, baltos gulbės?

Ąciūtė: Šiaip-taip begyvuojame, Protale.

Protalė: Dėlko šiaip-taip? Ar neesate jaunos ir gražios? Jūsų kelias gelėmis nuklotas; dėlto visa gyvybės pilnačia priguli jums gyventi.

Grynuolė: Protalė, tu gerai žinai, kad ant nuostio gelėmis kelio atsitinka akmenis ir erskėčiai, kurie tankiai sopulingai pažeidžia.

Protalė: Tikrai kalbi, mano gegužėle—amžiaus nukaltas rėtėžis yra iš geležinių kančios grandelių, o tarp jų labai mažas skaitlius yra auksinių laimės grandelių.

Ąciūtė: Paburink mums, Protale, ir nors kraslė uždangos nuo ateties atidengk mums.

Protalė: Ateitis žmogaus vieniems dievams tėra žinoma. Krislėlį tos žinios, kuriaja mane dievai apdovanojo, nesigailėsiu išreikšti. Paklauskite pasakos apie marių karalienę Juraitę, kuri išmylejusi jauną žvejotoją Kastytį, kas vakaras jį lankė; bet mylintysi pora neilgai buvo laiminga, nes dievas Perkunas už tą jurių dievės nusizeminimą, smarkiai inpykęs, nuleido iš dangaus griaustinį, kuris, perskyręs jurių audras, trenkė į karalienės gyvenimą, ją pačią užmušė, ir gintarinį jos palocių į smulkias dalis sutrupino. Potam dievas Praamžius prikalė Kastytį prie nolos jurių dugnuose, o jo mylimosios kūną prieš jį padėjo, idant tas nabagas amžinai gailėtūsi ir verktų. Jūs, baltos lelijėlės, valdykite savo jausmus ir niekadods akiai neįsimylėkite, nesa nelaimės griaustinis gali nejučiomis trenkti ir iš pamatų išversti tą puikią pylę, kurią jūs savo širdyje pastatote.

Grynuolė: Kaip nesulaikomas yra upės bėgimas, taip neįveikiama yra įsikursi širdyje meilė, mano Protale! Tu buvai jauna ir pigiai tą suprasi.

Protalė: Taip, mano kvietkele,—buvau jauna ir graži, bet viskas, kaip sapnas išnyko... Dabar žmonės vadina mane sena ragana, ir atiminėjime nuo karvių pieno kaltina. Pamėgisiu apie jūsų ateitį pasiteirauti. (Išimdama iš kišenės moliniuką). Šitai vanduo iš devynių šaltinių semtas (Pildama po truputį trijose vietose ant stalo) **Asure, manete, tenet!** (vadžiodama pirštu vandenį nuo vienos ligi antros ir trečios vietos). Vienykies, vandenėli; pasakyk mums paslaptelę (uždengusi rankomis akis); Grynuolė! kaip vėjo pučiama plunksnelė, taip išnyks tavo laimėlė, o paskui dievų malonės patirsi. Tu Ąciute nemylėjai ir nedaug kentėjai, dievams tarnausi...

Grynuolė: Ak vargingoji mano galvelė! pasakyk, Protale, ar tas bus mano vyrų, kurį myliu?

Protalė: Dievų ištarmė vieną tik kartą gali but apreikiama. Šluostydama stalą ir kavodama molinį). Sudiev jums, mano uogelės—turiu pasiskubinti gyvatės inkandimą užvardyti.

Grynuolė ir Ąciūtė: Sudiev, Protale, sudiev! prašome lankyties (Išeinančią Protalę, ineinantis Rangys užlaiko).

Rangys: Kur bėgi, Protale! palauk, pakalbėsiava. Sustojus Protalei, paduodamas ranką mergaitėms). **Labą dieną jums, graži Grynuolė ir Ąciūtė!** Grynuolė ir Ąciūtė: Dėkui tamstai už labą dieną. Rangys: Išvydęs gražią Grynuolę didžiai esu laimingas.

Grynuolė: Jokios laimės tamstai negaliu suteikti. Rangys: Priešingai—vienas pamatymas gražiau-

sios Lietuvoje mergaitės daro mane laimingu.

Protalė (į Rangį): Nustok tamsta kalbėti paprastus lipšnumus, ir pasakyk: ko iš manęs nori?

Rangys: Noriu kad man padėtumei ingyti daliosios Grynuolės meilę.

Protalė (Juokdamosi): Juokingas noras—užsitarauk šitą tamsta patsai; o aš čia tamstai negaliu niekuo padėti.

Rangys: Tiesą ištarei, Protale; bet kolei aš užsitarinausiu Grynuolės prielankumą, tu man paburink.

Protalė: Parodyk ranką (Padavus ranką, Protalė, veizėdama į delną): Tavo amžiaus keliai paženklinoti yra vėju, dėlto esi lakstus ir atmainingas. Gražios kvietkos nenuskysi, dobilų neilgai minsi (mergaitės juokiasi).

Rangys (Ištraukdamas ranką, rusčiai): O tu ragana! kad tave perkūnas nutrenktų.

Protalė: Kad tau juodšiai *) sprandą nusuktų! Sudiev, mergelės! (Išėina).

Grynuolė: ir Ąciūtė: Sudiev, Protale, sudiev!

Ąciūtė: Kaip matau, tamsta nelabai subloški su Protale.

Rangys (Mostelėjęs ranka): Nepriduodu vertės tauzėjimui tos raganos (į Grynuolę) Didžiai mylėdamas tamstą prašiau tėvų pavėljimo gražią Grynuolę už pačią vestį; o kaip tėvai savo pritaramą išreikšė, tai tikiuos, kad ir tamsta nebūsi tam priešinga.

Grynuolė: Mylėti tamstos negaliu ir jūsų pačia nebūsiu.

Rangys: Taip rusčiai atsakote,—tėmykite, graži Grynuolė, kad esu turtingas ir kad palikusi mano pačia būsite didžiai laiminga.

Grynuolė: Laimė gyvena žmogaus širdyje, o turtai paveidūs yra gražioms rūbams, kurie mums nevisuomet laimė atneša.

Rangys: Pasistengsiu, kad prie turty vartojimo ir tamstos širdelė būtų laiminga.

Grynuolė: Dėkui už gerą norą; bet padaryti mane laiminga tamsta negali, nes mano širdį atidaviau kitam, be kurio nėra dėl manęs laimės.

Rangys: Šitai! Norėčiau žinoti, kas yra tuomi laimingu, kuriam graži Grynuolė savo širdelę atidavei.

Grynuolė: Neslėpsiu—myliu dorą raitelį Arnoldą, už tą meilę gyvybę savo atiduočiau.

Rangys: Pastebėtinai daiktas—turtingoji Lietuvos duklė priešingai savo tėvų norui išmylejo į plikį atėjūną, kuris, būdamas vokiečiu, yra po draug ir mūsų neprieteliu.

Grynuolė (Rusčiai): Tamsta drįsti mano akvaizdoje taip pažeidžiančiai kalbėti apie tą žmogų, kurio vardas ir garsas yra man brangiausias ant svieto!.. Atsitolink nuo manęs, nedoras žmogau! Matyti tavęs nenoriu (Grynuolė ir Ąciūtė išėina).

Rangys: Mat kokia šiurkšti! Vokietys į antį įlindo. Palauk, gegužėle, nusiramjisi! Rangys su rangys tave; o noris mano širdis lygiai linksta prie visų gražių vėjajaikių, vienok iš vieno po Grynuolę vesiu ir jos mylimą vokiečių, po šimto juodžių, per stebulę pervarysiu! Žmonės sakė, kad meskos ir moteriškos nereikia erzinti, dėlto lig laikui nusizėminęs, supykusių mergaitę eisiu perprašyti (Išėina).

Scena 3.

Gineitis, Meilrodė, paskui Rangys, Grynuolė, Ąciūtė, Arnoldas ir Treteris.

Gineitis (Inėjęs su Meilrode): Tam paikinimui mergaitės turi but galas, nes mūsų vienturtė nepri-tinka atiduoti Arnoldui, kurs yra svetimo tikėjimo ir giminės, per-amžius su Lietuva kariaujančios.

Meilrodė: Tėvai! teisinga tavo nuomonė, bet Grynuolė labai myli Arnoldą ir dėlto taip įatrima-me dalyke labai atsargiai reikia elgties.

Gineitis: Moteriškas protavimas!—dar čia at-sargumo reikės; prižadėjau Grynuolę Rangiu ir iš-pildysiu tą prižadą.

Meilrodė: Viešpatie ir mano vyre, mergaitės širdis priguli jai pačiai, dėlto tikros meilės jausmuose nepriguli daryti prievartos.

Gineitis: Kas čia da prievarta? Grynuolė dar jauna ir nežino, kas jai yra šaudingu, todėl apie jos būvį reikia mums rupintis.

Arnoldas: Kaip upė Šušvė neužtvenkama yra mūsų ežere, taip ir pirmoji meilė nepaveikiama širdyje. Sergėkis, viešpatie, kad nepasigailėtum savo neatžvalgumo.

Gineitis: Nepasigailėsiu, mano rutele; mergaitė pripras prie vyro, pradės auginti vaikus ir bus gerai.

Meilrodė: Grynuolė turi tvirtą pobūdį, dėlto abejoju, begu palinktu tėvų norui,—liūdnos prajautos ir, kaip naktis, tamsios mintis apsupė mano širdį—viešpatie, ar nepradžudysme mūsų kūdikio!

Gineitis: Nebijok, nepradžudysme mergaitės—gaus turtingą vyrą ir bus laiminga.

Meilrodė: Rangio turtais nepriguli mums perdaug gėrėties, nes patis budami turtingais gana gėrybės dukterei paliksime.

(T. b.)

DIDELĖ KRAUTUVĖ

PIJANU ir VARGONU TOM REES

170 So. Main Str. Wilkes-Barre, Pa. Musų puikus pijanai ir vargonai parduoda už pigią prekę arba ant lengvų išmokėsių mėnesiais.

Dr. H. A. Medoff Ph.

149-151 Metropolitan Ave. BROOKLYN, N. Y. Akių specialistas.

PITTSBURGH, PA.

Cia visi perka šifortas, siūnia pinigų ir padaro davierastis. Aukštinis dzioigorėlius ir žiedus, siuvas masinas, drukarnėles, bankas, visokius sidabrinus ir aksinius daiktus.

CHAS. ADAMS.

Laikau agentūrą, parduodu šifortas ant geriausių linijų ir greičiausių laivų ir siūniu pinigų ir visas vietas dailis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą.

Lietuviškas Kriaucius.

Vienatėnis Brooklyne, kuris vien tik moterims ir merginoms siūva drapanas pagal naujausią madą ir pritaiko prie ypatos, kaip kas nori.

THE LACKAWANNA

Parankiausiai geležinkelio Europos keliaujantiems. Linijos sušina prie Trans-Atlantikų laivų.

The Road of Anthracite

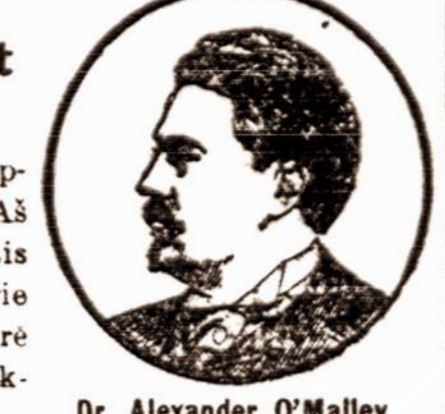
(Kietųjų auglinių kailas). Trumpiausias kailas į Buffale. Tiesiai į Serantoną ir Angliją Sritį.

RUPTURA

Mano Budas - Išgydytas ant visados be operacijos.

Aš noriu susišnekėti su kožu žmogum, kurs turi rupturą. Aš noriu išaiškinti jiems mano gydymo būdą.

Chroniškos kraujo ir nervų ligos gydymas.

Dr. Alexander O'Malley Didžiausias Rupturos Specialistas

Atsimink Aš esu išradėju greito ir be skaudėjimo budo gydymo Rupturos, ir mano didelė praktika ir jos geras vaistas padarė daug pasekėjų.

Mano sistema gydymo prisipildymo ir rektališkos ligos užtikrina jums greitą ir visotinį išgydymą.

LIGOS VYRU. Aš noriu, kad kožnas žmogus turėdamas Išsiveržimą, Necystą Kraują, Slobnumą, Mažą Rėnergiją, Kraujo ir Inkstų ar kokią kitą ligą parašytų ar pašnekėtų su manim.

Dr. Alexander O'Malley

158 SO. WASHINGTON ST., WILKES-BARRE, PA. Kur lietuviškai susikalbama ir susirašoma.

Fotografistas ir Maliorius VISOKIŲ ABROŽŲ.

G. BENSON

328 Bedford ave. BROOKLYN, N. Y.

A. ŽUKAUCKAS

Siuvu naujus siutus ant orderio, kokio kas reikalauja, pataisau ir suprosina.

Jona Kulboka

74 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Czionai turi but apgarsinimas :-:

Dr. F. Hartmann 231 East 14-th st., New York City

Temykit ir perskaitykit kita savaitė atydžiai

Jeigu esi sužeistas anglų kasyklose, ant geležinkelio, arba fabrike atsibauk pas mus. Jeigu turi provą už sveidymą, o pats negali apdirbti savo reikalų provoj, mes tau pagelbėsime.

Nepamirškite Tautiško Namol! Būta, daili salė madingams, vestijoms, tenisams ir balietams.

WAVE Is the Best Tobacco Yra geriausias kaip dėl rukymo taip ir kramtymo. Per 40 metų užimavo pirmą vietą tarp kitų gatunkų.

Tik ant trumpo laiko proga gauti 1 doleri dovanu knygom! Kiekvienas, kuris tik per mane užsirašys sau, arba kitą naują skaitytoją laikraščiui...

PUIKUS HOTELIS Andriaus Milisausko

Visada šaltas alus, skani avinija, alius, porteriai, viski vyrai ir kavos pianti cigara.

DR. RICHTER'S PAIN-EXPELLER

Su vienu buteliu Pain Expelerio Galit askausmu giltine praginti. Siems vaistams dėl suteipimo negal joki kiti lygintis.

DABAR LAIKAS: NAUDOKITES VISU Turiu už garbę pranešti visiems lietuviams ir mano kostumeriams, kad aš perkėliau savo krautuve į Brooklyn N.Y.

KING KOAL STRIPPED TOBACCO DOVANAI 25 c. vertes pypke su kiekvienu svaru užkandžio boxalije.

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

TIKĖKIT IR ATSIDUOKIT TIKTAI TAM,

kuris juoda ant balto ir su teisingo turinio palindėjimais, gali Jums daruoti savo veikimas ir ne abejotinus tame faktus. Tušči apgarsinimai, tikrinimai ir savagarbinimai, visuomet yra be vertės, nes kitą turi mus išgirti, delto klausykim ir tolim- kim žodžius mūsų Tautiečių ir apevarstykim patis Jų pripažinimus.

Favėskime savo sveikata tikrai tiems daktarams, kurie jau ne vienam sveikata sugražino ir ne vienam gyvastį išgel- bejo, o ne bandyti išsėskoti pas ne žinomus, savagarbinimus daktarus. Delto aukšti Daktarai Gydytojai Institute, "The Collins New York Medical Institute", kuris yra didžiausias ir garsia- siausias visoje Amerikoje, galuteikti darodumus savo darbuose, o kurioms ligių, nėra visame pasaulėje, kadaigi bū- liudija tukstantai tvirtinimo ir padėkos laišku, iš kurių norintis keleta čionais patalpiata.

Per tai skatytik ką mūsų Tautiečiai rašo:

E.C. COLLINS
uzdejojas.

AR TURI:

Vidurių ligas, užkietė- jima, nedirbima, skilvio, galvos skaudėjimus, reu- matizmą, odos ligas, šir- dies ligas, inkstų ligas, kepenų ligas, hemoroidas (prievartai), skrufulas, nerviškus nusilpėjimus, plaučių ligas, sloga pilvo, nemaligą, žarnų ligą, slogos nosies ir gerklės, bronchitės, asthma, para- lisa, akių ligas, ausų li- gas, patrukymą, pusles ligas, visokius išbėrimus ir įsaus, kirminus, ir vi- sokias lytiškas ligas, ar vyriškas, ar moteriškas, svietias, arba chroniškas.

Gerbiamas Daktar!

Aš buvau visiškai nusilpnėjas ir lytiški blogumai man teip iškirėjo, jok ne turėjau ramybės nekuomet ir ty kanki- nimų per ilgą laiką ne galėjau jokių būdų atsikratyti. Šią dieną g. ačiu pa- tarimams mano draugu, sutaukusiu man Jūsų adresą, lieka vien tik pra- nesti, joki esu laimingas su žmogumi pasanteje, kadaigi joki blogumai ne kankina ir sveikata sugrįžo, bet už ta viską turiu visai išreikšti tikrai Jums širdinga padėkavone, teipgi labai gei- stis būtu, kad kiekvienas mano Tau- tiečia žinotų Tamtos adresą, nes tik čion saltnis sveikatos, o ne reiktų klaidioti reikale gydymo, pas ne atsakančius daktarus.

Antanas Bartasevičius

Lieku dekingu lik mirties Antanas Bartasevičius 27 Hutchins Street, Batavia, N. Y.

Dauggerbiamas Daktar!

Skausmai krotinėje, trumpas kvėpavimas ir ne atsakan- tis malimas vidurių, yra tai liga sunki ir iš tiesu daugia- siai kankinanti. Tas man yra žinoma iš to, joki tie blogumai, per ilgą laiką mane vargino ir niekur ne galėjau atrasti pagalbos, bet gavęs adresą, šaukianį prie Jūsų pagalbos, kurią ir sutikė, paikinausiai prižinėjami ir geriausai gydymai. Nuostriai meldeiki ne atmeskit mano dekingu- mo už sugražinimą man sveikatos j teip trumpą laiką. Esu tikras, joki kiekvienas su kuriomu turėsiu progą kalbėti, ištikis reikalui, ne įeskos sveikatos pas kitus daktarus, bet vien tik šanksis prie Jūsų. Linkėdamas del Jūsų paikinausios kloties ir lieku dekingu ant visados.

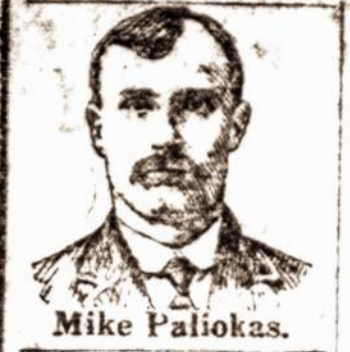

John Skiptunas

John Skiptunas, McAdoo, Pa.

Brangus Daktar!

Už iš gydyma manęs teip gerai ir skubiai iš gana svarbios lytiškos li- gos, ne raudu žodžių išreikšti savo dekingu- mo, o tai ačiu geram Jūsų ta- me pasiventimui ir augstam daktarškiui mokslui. Visa- dos ir kiekvie- nam savo drau- gai pranešiu, joki geresnio Daktaro, kuris su tokiu atsidavimu ir sąžini- kumų ligonį gydytu, ne galima atra- sti. Lieku su paikinausiu del Jūsų linkėjimais ir dekingu ant visados.

Mike Paliokas

Mike Paliokas, 358 Helen Street, McKees Rocks, Pa.

Guodotinas Daktar!

Širdingiausiai ačiu Jums už sugra- žinimą man sveikatos, kurią atgavau vartodama Jūsų dideles vertes vaistus. Kiti daktarai ne galėjo numes išgydyti per ilgus metus, bet Jūs tą sutei- ket gana skubiai ir pasekmingai. Užsienėjusis reumatizmas, ke- penų (jakių) ligą ir užkietėjimas vi- duriu, kurie mane kankino ilgą laiką, jau dabar apledo ir šiom laikų jau- činasi visai sveika, tvirtai tikėdamu, joki likau išgydyta ant visados. Per tai kiekvienam, reikalaujančiam pa- gelbos ligoje užtikrinu, joki esate ge- riausiu Daktaru pasaulėje. Lieku ant visados dekingu ir prielanki

Mrs. P. Laganiene

Mrs. Paulina Laganiene, Elmurst, N. Y.

GERIAUSIAS LIUIMENTAS ARBA PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo vi- sokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REU- MATIZMO, STRENŲ SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GAL- VOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neįeskok podos pas kokius nemokitus zydelius ar kry- žiokus savo prieuuly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locną vientautį, reikalaujamas tikrų gry- nų ir gydančių vaistų — pas ALBERTA G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.

garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietu- viškų gyduolių“, o persitiksini, kad neįeskleisi veltui ir ant apga- vysčių savo sunkiai uždirbto cento.

Turime gyduoles nuo visokių li- dų, kokios tikrai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del ku- gikių, vyrų ir moterų.

„Lenkiškai—Lietuviški“ vai- stai jau tukstantius padarė svei- kais — išgydys ir Tave!

Ypatingai SLAPTAS ligas gy- dome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažintį

Delto jeigu trokšti tikros gydy- tojaus pagalbos, aprašyk savo ne- gerovę aiškiai ir su smulkmeno- mis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi.

Adrisuok: **Albertas G. Groblewskis** Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviškas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELIARIJOS: 25 Ave. A., New York, N. Y. 612-614 Grant st., Pittsburg, Pa. 805 North Water st., Connelville, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siųsti pinigus į seną krają, arba reikalinga kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias bankierius visoje Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų, kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglija, Fium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluose turto ir karci- vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mo- kam procentą.

Su bent kokių reikalu kreipkitės ypatingai ar per laišku:

P. V. Rovnianek & Co.,

25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Daktaras Tiesu, Czupka.

Advektatas ir Notary Public.

Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre Pa., kasdien. 158 S. Washington Ave. Soranton, Pa.

Panėdeliais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak. Užsiimu provomis Wilkes-Barre ir Soranton ir teipgi pas skvairas, pa liudyjimais (dovierastis) šrupimu Rosijoj ir Lietuvoj.

Piniki linolium, už 35 centais doriama lonka dekingu.

H. B. ROSENSON, BROOKLYN, N. Y. 317-319 Grand St. Telephone, 1102 W. 7th Street

PRETELIAI LIETUVIAI!
12 didėlių ir 12 mažų.

Nuosarus pinigais užtikrinimas \$100,000.00 padėtas į New York'o valstijos kasą, geriausia liudija apie žinomą lietuvišką bankinę ir agentinę firmą

HENRY J. SCHNITZER, 141 Washington street New York.

Drausiai naudokitės šios firmos teisingu patarnavimu: kuomet panorėsite greitai ir saugiai siųsti pinigus ir tėvynę, pigiai ir geriausiais laivais kelianti tėvyne, be jokių keblymų, ką nors iš tėvynės parkviesti, teisingai padirbt visokius reagentinus ir tesmo reikalus, abelmai su visokiais reikalais kraipkitės į šią firmą, nes ji to užsitarnavusi.

Jei kas išmintinai garsinasi su pigia kaina, mislyje konkurencijinės kovos, galite but užtikrinti, jogei tuomet, tokia pat pigia kaina (čienia), arba gal ir da pigesne parduos Tau laivakortę, sena bankinė ir agentinė firma

HENRY J. SCHNITZER, NOTARIJUS
141 Washington St., NEW YORK.

New Phone 1234 — R.

PUIKUS HOTELIS!

KAZ. MILIŠAUSKO.

Geriausiu užėgia lietuviams. Salė mitingams ir susirinkimams. Priek tam laikau pagal naujausiu liuotus siutus dirbu pagal naujausiu mada, už priemiau prekę. Reikale nepamirškite savo lietuvių.

243 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa. Hotelis žemai, o kriaunystė viršų.

Jonas S. Lopatto
Attorney and Counsellor-at-Law (Lietuvų advokatas pabaigęs Pensylvanijos Universiteta), užsima varymu provų visuose teismose.

Ofisas ramuose 47-48-49 Bennet Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE PENNA.

Office Phone Peoples 37
Bell 47
Residence Peoples 1100

Telephone 1235-5

Nik. P. Zelwis

LIETUVISZKAS GRABORIUS

Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direktorius.

Karietos laidotuviams, veselioms ir krikštynoms.

Ofisas ir gyvenimas: 1034 Bank Street, Waterbury, Conn. Lietuviai, kreipkitės reikale.

Telephone 2762 Greenpoint.

Daktaras Brandšteinas

Turėjas praktiką Europoje 18 metų, dabar Brooklyne, N. Y., atidarė ofisą.

103 So. 2-nd Str., kamps Berry Str.

Gydo naujausiu bada ligas vyrų, moterų ir kudikių. Specialistas prie ligų chroniškių (senėjusių).

Valandos prieminui ligonių: Isz ryto nuo 9 iki 10; vakare nuo 6 iki 10.

VIENTELIS LIETUVISZKAS HOTELIS

J. B. DAINIO.

Skanns alus, gardi arielka, visoki vynuai ir krepianti cigarna. Vietiniai ir iš apylinkės nepamirškite šios patikios vietos, o busite užganedinti.

36 Oxford Str.
Kamps Lee Park Ave.
Wilkes-Barre, Penn'a.

HOTELIS VIN. DAJNIO

12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlaiko visokios artelkos, vynu, skanaus alužio, porterio ir krepianti cigarna. Salė del drangusių ir šelp sustriukimų. Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINCĄ DAJNĮ.

Antanas Stašauskas.

Tel. 3123 Orchard Dr. EVA KATZMAN, Dentiste, 203 E. Broadway, New York, N. Y. Ofiso Valandos: Soredomis 9r.-8 v., Nedėliomis 9 iš rito iki 3 po piet: Patarydomis uždaritas. Čia kalbame maskoliškai ir vokiškai.

Gydau tikrai vyrus.

Speciališkas ir užsedintas vyrų ligas.

AR ESI APIMTAS KOKIOS SPECIALIŠKOS LIGOS,

Kuri nenori gydytis pas šeimynos daktarą? Kraujų užnuodijimą, puškus, skaudėjimus burnoje, gerklėje ir ant liekuvio. Ar tavo plaukai puola? Ar kvapas atsidoda? Ar skauda dantis ar smegenis? Ar turi galvos skaudėjimą, ar didesnius arba mažesnius skaudėjimus kitose kuno dalise. Ar gvarantuojų išgydymą šiuose dalykuose. Vandentę, jaunystės klaidas, uždeginus, susisukimą ar subrinkimą gysų privatiškų dalių, nustojimą tvirtumo. Ar esi peržengęs tiesas sveikatos ir gamtos? Ar silpni pečiai? Ar nuvargis? Ar esi apimtas nepasekmių, kaip tai nervingo nusilpėjimo ir nustojimo vikrumo? Ar jautiesi silpnas, susi- krintęs ir negali atlikti darbą kaip pirmiau? Ateik pas mane, o aš tau pagelbėsiu.

Patarimai ir egzaminavojimai dovanai.

Ofiso valandos: nuo 10 iš ryto iki 4 po pietų ir nuo 6 iki 8 vakare. Nedėliomis ir šventor: 3 dienis, nuo 10 valandos rite iki 1 val. po pietų.

Senas Dr. Geary

151 W. 23-rd st., New York, N. Y.

Visi aplikantai del gydymo turi pributi ypatingai del egzaminavojimo. Ligos negali but pasekmingai gydomos per laišku. Nerašykite, bet ATSIKANKYKIT.

Rusizkai Amerikonizka Linija.

Vienatinė be persėdimo linija tarp Amerikos ir Rusijos.

Laivai	Iš Liepojaus	Iš New Yorko
Kursk	Gruodžio 17, 1910	Sausio 7, 1910
Birma	Sausio 8, 1910	Sausio 21, 1910

LAIVAKORČŲ KAINA:

I Roterdamą	\$31.	Iš Liepojaus į New Yorką
III Klesu	\$38.	Trečia klesu \$48.50 ir \$4. Am. taksu
III pager. klesu	\$33.	Antra klesu
Antra klesu	\$43.	Pirma klesu
Pirma klesu	\$50.	
	\$60.	

Su artėnėmis žiniomis reikia kreiptis prie vyriausiu tos linijos atstovų: A. E. JOHNSON & CO. 27 Broadway, New York.

Prašau atsiankyti, broliai, pas savo! Tikras Lietuviškas

Dziedormelsteris ir Auksorius.

Nuo 30 metų mane amatė osantis. Taisau pais ir gvarantuoj savo darbą teip laikrodžių kaip ir sieninių laikrodžių, krajavų ir amerikoniškų. Teipgi visokių žiedų, spilly, loatugelių, o labiausiai išdir- bu geriausiu šubinuis žiedus, tikro auksu 14 arba 18 k., kokius kas nori ir signatus. Teipgi užlaikau visokių dalykų. Nepamirškite mano adresą.

JOSEPH MITKO
168 Grand st., Brooklyn, N. Y. kamps Bedford ave.

W. SŁOMINSKA,

875 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtvėse tapo Apdovanojta

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Paro- dos už rupestinga, tei- singa ir artistizka iz- dirbima.

KARUNŲ, SZARPU, KUKARBU, ROZETU, BERLU, MARSZAL- KINIŲ LAZDU ir tt.

Turite už darbą apretęsi gu- dotinems Kunjams ir gudotio- drangystėms, kad aš dirbu vi- sis augszciaus pamibėtos daig- us Pigiausai, Tel-ingiausai ir Geriausai, nes per 30 metų žymudama išdirbinams įėjau geriausiu praktikę ir del to galu- ovisky padirbt pigiau ir geriau ne- g del kiti fabrikai

Su gudone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

Juozas Szukis,

GERIAUSIAS LIETUVYS FOTOGRAFISTAS

Naujas Telefonas 1070—R.

20 EAST MARKET STR. WILKES-BARRE, PA.